

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

4 päivänä lokakuuta 2006*

Asiassa T-300/03,

Moser Baer India Ltd, kotipaikka New Delhi (Intia), edustajinaan A. P. Bentley,
QC, asianajaja K. Adamantopoulos, solicitor R. MacLean ja solicitor J. Branton,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään S. Marquardt, avustajanaan asianajaja
G. M. Berrisch,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinä T. Scharf ja K. Talabér-Ricz,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ja

Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA),
aiemmin Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), kotipaikka Köln
(Saksa), edustajinaan asianajajat D. Ehle ja V. Schiller,

väliintulijoina,

jossa on kyse lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien
kirjoitettavien CD-levyjen tuonnissa 2 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 960/2003 (EUVL L 138, s. 1) kumoamisvaatimuksesta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit P. Lindh ja
V. Vadapalas,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.5.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- ¹ Muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 (EYVL L 288, s. 1; jäljempänä perusasetus) 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrän laskeminen

Tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan tässä asetuksessa vastaanottajalle annettavan sen edun mukaan, joka on tutkimusajanjaksona todettu ja määriteltä. Tämä jakso vastaa tavallisesti vastaanottajan viimeisintä tilikautta, mutta se voi olla mikä tahansa muu vähintään kuuden kuukauden jakso, joka edeltää tutkimuksen vireillepanoa ja jonka osalta on käytettävissä luotettavia rahoitusta ja muita asiaa koskevia tietoja.”

2 Perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos tuen myöntäminen voidaan liittää käyttöomaisuuden hankintaan tai tulevaan hankintaan, tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan jakamalla tuki ajanjaksolle, joka vastaa tämän omaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotantoalalla. – –”

3 Perusasetuksen 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Vahingon määrittäminen

– –

2. Vahingon määrittäminen perustuu sitä tukevaan näyttöön, ja siihen kuuluu puolueeton tarkastelu, joka kohdistuu

a) sekä tuetun tuonnin määrään ja tämän tuonnin vaikutukseen samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla

että

b) tämän tuonnin vaikutuksiin yhteisön tuotannonalaan.

3. Tuetun tuonnin määrän osalta tutkitaan, onko se lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tuetulla tuonnilla hintoihin olevan vaikutuksen osalta tutkitaan, onko tuetun tuonnin osalta esiintynyt merkittävää alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan valmistaman samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin aiheutunut merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti merkittävästi estänyt sellaisia hinnankorotuksia, joita muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva peruste.

--

5. Tutkittaessa tuetun tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on arvioitava kaikki asiaa koskevat taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, mukaan luettuna se, että ala ei ole vielä täysin toipunut aikaisemman tuetun viennin ja polkumyynnin vaikutuksista, tasoitustullin alaisen tuen määrän suuruus ja myynnin, voittojen, tuotannon, markkinaosuuden, tuottavuuden, investointien tuoton tai kapasiteetin käyttöasteen tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen; yhteisön hintoihin vaikuttavat tekijät; tosiasialliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset kassavirtoihin, varastoihin, työllisyyteen, palkkoihin, kasvuun, pääoman saantiin ja investointeihin sekä maataloudessa se, onko julkisten viranomaisten tukiohjelmien käyttö lisääntynyt. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva peruste.

6. Edellä 2 kohtaan liittyen esitetyillä ja asiaa koskevilla todisteilla on osoitettava, että tuettu tuonti aiheuttaa tässä asetuksessa tarkoitettua vahinkoa. Erityisesti tämä merkitsee sen osoittamista, että 3 kohdassa tarkoitettut määrät ja/tai hinnat vaikuttavat yhteisön tuotannonalaan 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla ja että tätä vaikutusta voidaan pitää merkittävänä.

7. Tuetun tuonnin lisäksi on tutkittava muut tunnetut tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, jotta näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä tuetusta tuonnista johtuvana vahinkona 6 kohdan mukaisesti. Tältä osin huomioon otettavina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin tuetun tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmansien maiden ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppakäytäntöjä sekä kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientitulosta ja tuottavuutta.”

4 Perusasetuksen 11 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”– – Tässä tutkimuksessa selvitetään samanaikaisesti sekä tukea että siitä aiheutunutta vahinkoa. Jotta määrittäminen olisi edustava, valitaan tutkimusajanjakso, joka tukitapauksissa tavallisesti vastaa 5 artiklan 1 kohdassa säädettyä tutkimusajanjaksoa. Tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon.”

5 Komissio julkaisi tiedonannollaan 98/C 394/04 (EYVL 1998, C 394, s. 6) ohjeet tuen määrän laskemiseksi tasoitustulleja koskevissa tutkimuksissa (jäljempänä suuntaviivat).

6 Suuntaviivojen A kohdassa vahvistetaan seuraavaa:

”[Perusasetuksen] 5, 6 ja 7 artiklassa säädetään tuen määrän laskemisesta. Tämän tiedonannon tarkoituksena on antaa yksityiskohtaisemmat ohjeet näiden säännösten soveltamisesta, – – ja näin selkeyttää niitä menetelmiä, joita komissio tavallisesti käyttää tuen määrän laskemiseksi tasoitustullitapauksissa, elleivät erityiset olosuhteet anna aihetta niistä poikkeamiseen. Tavoitteena on lisätä laskentamenetelmien avoimuutta ja vähentää niitä epävarmuustekijöitä, joita kyseisiin tapauksiin liittyy taloudellisten toimijoiden ja kolmansien maiden julkisten viranomaisten kannalta. Tässä tiedonannossa annetaan lähinnä ohjeita [perusasetuksen] perusteella suoritettavia tasoitustullitutkimuksia varten, eikä se sido yhteisön toimielimiä millään tavoin.”

7 Suuntaviivojen F kohdan a alakohdan ii alakohdassa vahvistetaan seuraavaa:

”Kun kyse on kertaluonteisista tuista, jotka voidaan liittää käyttöomaisuuden hankintaan, tuen kokonaisarvo on jaettava kyseisen omaisuuden tavanomaiselle käyttöajalle (perusasetuksen 7 artiklan 3 kohta). Tästä syystä – – avustuksena – – myönnetyn tuen määrä voidaan jakaa ajanjaksolle, joka vastaa käyttöomaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotannonalalla. Tämä tehdään tavallisesti tasapoistomenetelmää käyttäen.”

Asian tausta

8 Kantaja on yhtiö, jonka kotipaikka on Intiassa ja joka valmistaa erimuotoisia tallennusvälineitä, muun muassa kirjoitettavia CD-levyjä (jäljempänä CD-R-levyt).

- 9 Committee of European CD-R Manufacturersin (CECMA) tekemän valituksen jälkeen komissio pani 17.5.2002 vireille tukia koskevan tutkimuksen Intiasta peräisin olevien CD-R-levyjen tuontiin liittyen (EYVL C 116, s. 4).
- 10 Komissio esitti 4.3.2003 päivätyllä kirjeellä kantajalle ne pääasialliset tosiseikat ja näkökohdat, joiden perusteella se aikoi ehdottaa lopullisten tasoitustullien vahvistamista. Komission toteama tuki muodostui kantajan tuomien tuotantohyödykkeiden tullittomasta tuonnista. Tuen määrän laskemisessa komissio tukeutui perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti kolmen vuoden ajanjaksoon. Ehdotuksessa suunniteltiin 10 prosentin tasoitustullin käyttöön ottamista.
- 11 Kantaja vastasi kahdella 19.3.2003 päivätyllä kirjeellä edellä mainittuun ehdotukseen kiistäen yhtäältä tuen määrän laskemiseksi käytetyn menetelmän ja toisaalta vahingon olemassaolon ja sen syyt.
- 12 Kahdella 9.4.2003 päivätyllä kirjeellä komissio yhtäältä hylkäsi kantajan väitteet, jotka koskivat vahingon ja syy-yhteyden olemassaoloa, ja toisaalta lähetti kantajalle lisäehdotuksen, joka sisälsi sellaisen uuden laskelman tuen määrästä, jossa se tukeutui 4,2 vuoden ajanjaksoon. Lisäehdotuksessa suunniteltiin 7,3 prosentin tasoitustullin käyttöön ottamista.
- 13 Kantaja kiisti 14.4.2003 päivätyllä kirjeellä uuden laskelman tuen määrästä. Komissio lähetti kantajalle 5.5.2003 päivätyllä kirjeellä lisäselvityksiä tästä laskelmasta. Kantaja vastasi tähän kirjeeseen 9.5.2003 esittäen täydentäviä huomautuksia.

- 14 Komission 20.5.2003 tekemän ehdotuksen pohjalta neuvosto antoi 2.6.2003 asetuksen (EY) N:o 960/2003 lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien kirjoitettavien CD-levyjen tuonnissa (EUVL L 138, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetetus). Tässä asetuksessa otettiin käyttöön lopullinen 7,3 prosentin tasoitustulli Intiasta peräisin olevien CD-R-levyjen tuonnissa.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 15 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 29.8.2003 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 16 Komissio hyväksyttiin neljännen jaoston puheenjohtajan 23.1.2004 antamalla määräyksellä väliintulijaksi tukemaan neuvoston vaatimuksia. Se ei esittänyt kirjallisia vaatimuksia.
- 17 Neljännen jaoston puheenjohtajan 18.4.2005 antamalla määräyksellä Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), josta on tullut Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan neuvoston vaatimuksia. CECMA toimitti väliintulokirjelmänsä asetetussa määräajassa. Kantaja esitti huomautuksia tästä kirjelmästä.
- 18 Kantaja vaati 13.4. ja 30.6.2004 päivätyillä kirjeillä, että kannekirjelmässä, vastineessa ja vastauksissa olevia tiettyjä luottamuksellisia tietoja ei toimitettaisi CECMALLE. Se esitti ei-luottamuksellisen version näistä kirjelmistä. Neuvosto vaati 5.4.2004 päivätyillä kirjeellä, että vastineessa olevia tiettyjä luottamuksellisia tietoja ei

toimitettaisi CECMalle. Se toimitti vastineesta ei-luottamuksellisen version, joka oli sen oman ja kantajan esittämän luottamuksellista käsittelyä koskeneen vaatimuksen mukainen. CECMalle toimitettiin kyseisistä kirjelmistä yksinomaan tämä ei-luottamuksellinen versio. CECMA ei vastustanut tätä.

- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn, ja se esitti prosessinjohtotoimena asianosaisille ja muille osapuolille tiettyjä kirjallisia kysymyksiä, joihin nämä vastasivat asetetussa määräajassa.
- 20 Asianosaisten ja komission lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 10.5.2006 pidetyssä istunnossa. CECMA ilmoitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, ettei se osallistuisi suulliseen käsittelyyn.
- 21 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen asetuksen sikäli kuin se koskee kantajaa
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut
 - velvoittaa joka tapauksessa CECMAN korvaamaan omat oikeudenkäyntikulunsa.

22 Neuvosto, jota komissio tukee, vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hylkää kanteen

- toissijaisesti kumoaa riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdan sikäli kuin siinä otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli, joka on korkeampi kuin tulli, jota olisi sovellettu, jos tuen määrä olisi vahvistettu kuuden vuoden poistoajan perusteella

- velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 CECMA vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hylkää kanteen

- velvoittaa kantajan korvaamaan väliintulijan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

24 Kantaja esittää väitteensä viidessä kanneperusteessa, jotka koskevat yhtäältä tuodun käyttöomaisuuden tavanomaisen poistoajan määrittämistä tuen määrän laskemisen yhteydessä ja toisaalta vahingon ja syy-yhteyden arvioimista.

- 25 Tavanomaisen poistoajan määrittämisen osalta kantaja vetoaa ilmeiseen arviointivirheeseen ja perusasetuksen 5 artiklan, 7 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 1 kohdan rikkomiseen (ensimmäinen kanneperuste) sekä puolustautumisoikeuksien loukkamiseen ja perustelujen puuttumiseen (toinen kanneperuste).
- 26 Vahingon ja syy-yhteyden arvioimisen osalta kantaja vetoaa ilmeiseen arviointivirheeseen ja perusasetuksen 8 artiklan 2, 6 ja 7 kohdan rikkomiseen ensinnäkin mitä tulee vahingon ja syy-yhteyden määrittämisestä koskevien seikkojen tutkimiseen (kolmas kanneperuste), toiseksi Taiwanista peräisin olevan tuonnin vaikutusten tutkimiseen (neljäs kanneperuste) ja CD-R-levyjä koskevien patenttien haltijan kilpailunvastaisen käyttäytymisen vaikutusten tutkimiseen (viides kanneperuste).

Perusasetuksen 5 artiklan, 7 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 1 kohdan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä käyttöomaisuuden tavanomaisen poistoajan arvioinnissa koskeva ensimmäinen kanneperuste

Alustavia huomautuksia

- 27 Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että tuodun käyttöomaisuuden tavanomaisen poistoajan määrittämiseen, joka toteutettiin riidanalaisessa asetuksessa, liittyy oikeudellisia virheitä sekä ilmeinen arviointivirhe.
- 28 On muistutettava, että kauppapoliittisten suojoimenpiteiden alalla valvonnan, jota yhteisöjen tuomioistuimet kohdistavat toimielinten arviointeihin, on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole

arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. asia T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004, Kok. 2004, s. II-3663, 48 ja 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 29 Sama pätee myös käsiteltävänä olevassa asiassa tarkoitetun poistoajan arviointiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan nojalla. Kyseisen säännöksen mukaan käyttöomaisuuden hankintaan liittyvä tuki jaetaan ”ajanjaksolle, joka vastaa tämän omaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotantoalalla”. Tämän säännöksen, jossa edellytetään muun muassa asianomaisen tuotannonalan tavanomaisen käytännön arvioimista, sanamuodosta ja yleisestä rakenteesta ilmenee, että kyseessä olevan ajanjakson määrittäminen kuuluu siihen laajaan harkintavaltaan, joka toimielimillä on niiden analysoidessa monitahoisia taloudellisia tilanteita.
- 30 Edellä esitetyn perusteella on tutkittava jokainen kantajan käsiteltävänä olevassa asiassa esittämä väite.

Poistoaikaa koskevien seikkojen arviointi (ensimmäinen osa)

– Asianosaisten lausumat

- 31 Kantaja väittää, että perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan nojalla, sellaisena kuin sitä on tulkittu suuntaviivojen F kohdan a alakohdan ii alakohdassa, tuki olisi pitänyt jakaa ”kyseisen omaisuuden tavanomaiselle käyttöajalle” tai ”ajanjaksolle, joka vastaa tämän omaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotantoalalla”. Lisäksi

yhteisöjen toimielinten käytäntönä on kantajan mukaan määrittää asianomaisen maan kyseisen tuotannonalan tuottajien kirjanpitoaineistoon perustuvien poistoaikojen painotettu keskiarvo.

32 Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvoston olisi siis kantajan mukaan pitänyt ottaa huomioon kaikki asiakirjoissa esitetyt seikat, jotka koskevat kyseisen omaisuuden tavanomaista käyttöaikaa. Tämän osalta kantaja esittää, että kun neuvosto katsoi, että tämän omaisuuden tavanomainen poistoaika eli sen tavanomainen käyttöaika oli 4,2 vuotta, se käytti lyhyempää aikaa kuin sitä, joka ilmenee tutkimuksessa esitetyistä todisteista. Näiden todisteiden perusteella poistoaika oli kantajan mukaan 13 vuotta (kantajan kirjanpitoaineiston mukaan) tai jopa 15–20 vuotta (kantajan tavarantoimittajien mukaan). Yhteisön tuotannonalan tietojen mukaan se oli kuusi vuotta.

33 Neuvosto katsoi kantajan mukaan niin ikään virheellisesti, että kyseessä olevan omaisuuden tavanomainen poistoaika oli 4,2 vuotta Intian lainsäädännössä säädetyn degressiivisen poistomenetelmän mukaisesti. Degressiivisessä poistomenetelmässä ei itse asiassa tunneta poistoaikaa. Lisäksi kantajan laskelmista ilmenee sen mukaan, että tämän menetelmän mukaisesti omaisuutta ei poisteta kokonaan neuvoston määrittämän ajan päättyessä, koska jäännösarvo on aina jäljellä.

34 Neuvosto väittää, että perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan nojalla tuki, joka liittyy käyttöomaisuuden hankintaan, on jaettava tavanomaiselle poistoajalle. Omaisuuden tavanomainen käyttöaika, joka on eri käsite, voi mahdollisesti olla yksi niistä tekijöistä, jotka voivat olla merkittäviä määritettäessä poistoaikaa. Tämä on neuvoston mukaan myös toimielinten käytäntö, johon kantaja viittaa.

- 35 Neuvosto väittää, että kantaja sekoittaa nämä kaksi käsitettä keskenään, kun se väittää virheellisesti, että toimielimet käyttivät 4,2 vuoden ajanjaksoa paitsi poistoaikana myös omaisuuden käyttöaikana. Kantajan mainitsemien todisteiden osalta neuvosto esittää, että kantajan tavarantoimittajien kirjeet osoittavat yksinomaan asianomaisen omaisuuden fyysisen käyttöajan eivätkä asianmukaista poistoaikaa. Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvosto joka tapauksessa tukeutui Intian yrityslakiin, jossa sen mukaan säädetään sitovasta poistoaajasta, joka on riippumaton omaisuuden käyttöajasta.
- 36 Mitä tulee degressiivistä poistomenetelmää koskevaan viittaukseen, neuvosto väittää tukeutuneensa siihen määrittääkseen eron tämän menetelmän mukaisen poistojan ja yhteisön tuotannonalan keskimäärin käyttämän kuuden vuoden poistojan välillä. Tämän osalta kantajan esittämä vaihtoehtoinen laskelma ei neuvoston mukaan ole asianmukainen, koska siinä ei oteta huomioon jatkuvia investointeja.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 37 Kantaja esittää ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa lähinnä kaksi väitettä. Se väittää ensiksi, että käytetty poistoaika on ilmeisen virheellinen, kun otetaan huomioon tiedot, jotka ovat peräisin siltä itseltään, asianomaisten tavaroiden toimittajilta sekä yhteisön tuotannonalalta. Se väittää toiseksi, että neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan poistoaikaa Intian lainsäädännössä säädetyn degressiivisen poistomenetelmän perusteella.
- 38 Ensimmäisen väitteen osalta muun muassa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 43 ja 45 perustelukappaleesta ilmenee, että poistojan määrittämisen yhteydessä neuvosto otti huomioon kantajan maan lainsäädännössä kirjanpidon alalla säädetyn poistomenetelmän.

- 39 Aluksi on siis tutkittava, saattoiko neuvosto tukeutua lainmukaisesti tähän tekijään kantajan esittämien tietojen sijaan.
- 40 Perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdassa ei ole erityisiä sääntöjä, jotka koskevat huomioon otettavia seikkoja poistoajan määrittämisessä. Näin ollen yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta niiden seikkojen osalta, joita voidaan pitää merkityksellisinä.
- 41 Edellisessä kohdassa mainitun säännöksen tavoitteen osalta perusasetuksen 5 artiklasta yhdessä sen 7 artiklan 3 kohdan kanssa ilmenee, että asianomaisen tuotannonalan tavanomaisen poistoajan määrittämisellä pyritään laskemaan edun, jonka viejä on saanut käyttöomaisuutta hankkiessaan, tutkimusajanjaksoon kohdistuva osuus. On todettava, että kantaja ei väitä, että viejän maan lainsäädännössä säädetty poistomenetelmä olisi tältä osin merkityksetön.
- 42 Kantaja huomauttaa kuitenkin, että tämän seikan huomioon ottaminen poikkeaa suuntaviivoista ja yhteisön toimielinten aikaisemmasta käytännöstä.
- 43 Suuntaviivojen osalta on todettava, että F kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan tuen kokonaisarvo jaetaan ”kyseisen omaisuuden tavanomaiselle käyttöajalle” ja ”tästä syystä – – tuen määrä voidaan jakaa ajanjaksolle, joka vastaa käyttöomaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotannonalalla”. Vaikka on siis todettava, että suuntaviivoissa viitataan samanaikaisesti ”tavanomaiseen kuolettamisaikaan” ja kyseisen omaisuuden ”tavanomaiseen käyttöaikaan”, näiden kahden viittauksen olemassaolosta ei seuraa, että komissio olisi supistanut perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan soveltamisen yhteydessä käytettyjen seikkojen soveltamisalaa.

- 44 Lisäksi kantaja itse väittää, että yhteisön toimielinten aikaisemmassa käytännössä, joka koskee perusasetuksen ja suuntaviivojen edellä mainittujen säännösten soveltamista, otettiin huomioon asianomaisen maan tuotannonalan kirjanpitoaineistossa käytetty keskimääräinen poisto-aika. Sikäli kuin tässä maassa säännellään poistoa, kansallisessa lainsäädännössä säädetty poistomenetelmä voi olla tältä osin merkityksellinen.
- 45 Kantajan sen väitteen osalta, jonka mukaan yhteisön toimielimet eivät ole milloinkaan viitanneet tuen laskemisen yhteydessä asianomaisen maan lainsäädännössä säädettyyn poistomenetelmään, on muistutettava, että perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdassa toimielimille jätetään harkintavaltaa niiden seikkojen osalta, jotka on otettava huomioon tavanomaisen poistoajan määrittämisessä. Se, että yhteisön toimielimet eivät ole käyttäneet kyseistä menetelmää muissa tasoitustulleja koskevissa tutkimuksissa, ei sinällään merkitse tämän säännöksen rikkomista (ks. vastaavasti asia T-132/01, Euroalliances ym. v. komissio, tuomio 8.7.2003, Kok. 2003, s. II-2359, 68 ja 69 kohta).
- 46 Lisäksi vaikka aikaisempaa käytäntöä koskevan kantajan väitteen olisi katsottava perustuvan oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen, on huomautettava, että kun sovellettavassa lainsäädännössä jätetään toimielimille tiettyä harkintavaltaa, se, että ne käyttävät tätä harkintavaltaa selittämättä yksityiskohtaisesti ja etukäteen niitä arviointiperusteita, joita ne aikovat kussakin konkreettisesti tapauksessa soveltaa, ei loukkaa tätä periaatetta edes siinä tapauksessa, että ne kehittävät uusia vaihtoehtoisia toimintatapoja (asia 250/85, Brother v. neuvosto, tuomio 5.10.1988, Kok. 1988, s. 5683, 28 ja 29 kohta; asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, 118 kohta ja asia T-118/96, Thai Bicycle v. neuvosto, tuomio 17.7.1998, Kok. 1998, s. II-2991, 67–69 kohta).
- 47 On näin ollen katsottava, että yhteisön toimielimet saattoivat perusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaa rikkomatta ottaa huomioon asianomaisen viejän maan

lainsäädännössä säädetyn poistomenetelmän kyseessä olevan omaisuuden tavantomaisen poistoajan määrittämiseksi.

48 Seuraavaksi mitä tulee kantajan tietoihin, joiden mukaan se sovelsi keskimääräistä 13 vuoden poistoaikaa kirjanpidossaan, riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 40 perustelukappaleesta ilmenee, että näiden tietojen luotettavuutta horjuttaa se, että omaisuuden luokittelu ei ollut sama sen kirjanpitoaineistossa ja veroasiakirjoissa.

49 Tavarantoimittajien todistusten, joiden mukaan kyseessä olevia laitteita voidaan käyttää 15–20 vuotta, osalta on huomautettava, kuten neuvosto tekee, että nämä todistukset eivät osoita näiden laitteiden poistoaikaa asianomaisella tuotannonalalla, vaan ne osoittavat yksinomaan niiden fyysisen käyttöajan.

50 Yhteisön tuotannonalan käyttämän kuuden vuoden poistoajan osalta riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 44 ja 45 perustelukappaleesta ilmenee, että tämän tuotannonalan taloudellinen tilanne ei ollut verrattavissa asianomaisen intialaisen tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen.

51 Näin ollen kantajan mainitsemat tiedot eivät osoita, että neuvoston käsiteltävänä olevassa asiassa tekemä arviointi olisi ilmeisen virheellinen.

- 52 Mitä tulee kantajan toiseen väitteeseen, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä Intian lainsäädännössä säädetyn poistomenetelmän soveltamisessa, on huomautettava, että tämä degressiivinen poistomenetelmä ei merkitse turvautumista tiettyyn poistoaikaan sellaisenaan.
- 53 Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvosto käytti sellaista kaavaa kyseisen poistoajan laskemiseksi, joka vastaa kantajan tilanteessa olevan yrityksen soveltamaa degressiivistä poistomenetelmää. Se totesi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 45 perustelukappaleessa muun muassa, että tämän menetelmän soveltaminen investoimisen ollessa säännöllistä ja jatkuvaa mahdollistaa poiston ”30 prosenttia nopeammin” kuin tasapoistomenetelmä, kun tasapoistomenetelmässä käytetään edustavaa kuuden vuoden poistoaikaa, mikä vastaa käsiteltävänä olevassa asiassa käytettyä 4,2:ta vuotta.
- 54 Tämän osalta kantaja ei ole osoittanut, että tällainen lähestymistapa olisi itsessään ilmeisen virheellinen. Se kuitenkin pyrkii kyseenalaistamaan neuvoston suorittamien laskelmien oikeellisuuden esittämällä vaihtoehdoisen laskelman, jonka mukaan degressiivisen poiston soveltaminen johtaa jäännösarvoon viidennen vuoden lopussa.
- 55 Tämän osalta on todettava, että kantajan esittämä vaihtoehtoinen laskelma perustuu ensimmäisenä vuonna hankitun omaisuuden poistoon eikä jatkuviin investointeihin. Koska tämä laskelma perustuu neuvoston huomioon ottamista arviointiperusteista poikkeaviin arviointiperusteisiin, siihen ei voida vedota neuvoston tekemän arvioinnin oikeellisuuden kiistämiseksi.
- 56 Edellä esitetyn perusteella kantajan esittämiä väitteitä ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan yhteydessä ei voida hyväksyä.

Omaisuuuden luokittelu muoteiksi ja kantajan kirjanpitoaineistoon perustuvien tietojen huomiotta jättäminen (toisen osan ensimmäinen ja toinen väite)

– Asianosaisten lausumat

- 57 Kantaja vetoaa neuvoston käytäntöön, jonka mukaan viejän kirjanpitoaineisto on tärkein tietolähde. Tämä käytäntö on sen mukaan verrattavissa asianomaisessa maassa yleisesti hyväksytyjen periaatteiden mukaisesti pidetyn kirjanpidon huomioon ottamiseen laskettaessa tuotantokustannuksia polkumyynnitapauksissa. Neuvoston olisi näin ollen pitänyt kantajan mukaan perustaa arviointinsa kirjanpitoaineistoon perustuvaan poisto aikaan.
- 58 Kantajan mukaan neuvosto rikkoi perusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaa, sellaisena kuin sitä on tulkittu sen käytännössä, kun se kieltäytyi ottamasta huomioon tätä aikaa ja kun se luokitteli kyseessä olevan omaisuuden muoteiksi, vaikka tämä omaisuus mainittiin kantajan kirjanpidossa koneina. Kantaja myöntää, että saman omaisuuden luokittelu sen kirjanpitoaineistossa ja veroasiakirjoissa poikkesi toisistaan. Kun poikkeama on olemassa, veroasiakirjoissa esiintyvällä luokittelulla ei kuitenkaan sen mukaan ole etusijaa kirjanpitoaineistoon nähden.
- 59 Kantajan mukaan riidanalaista asetusta rasittaa niin ikään tätä koskevien perustelujen virheellisyys. Neuvoston olisi kantajan mukaan pitänyt perustella valintansa kyseessä olevan omaisuuden luokittelun osalta objektiivisilla seikoilla, jotka liittyvät sen luonteeseen, eikä pelkällä ristiriidalla kantajan kirjanpitoaineiston ja veroasiakirjojen välillä.

- 60 Lisäksi kantaja totesi 14.4.2003 päivätyssään kirjeessään komissiolle, että ainoastaan osa asianomaisesta omaisuudesta oli luokiteltu uudelleen muoteiksi veroasiakirjoissa. Tätä tietoa tuki kantajan mukaan kantajan veroilmoitus, jota komissio tarkasteli tutkimuksen yhteydessä. Komissiolla oli näin ollen käytössään kaikki tarvittavat tiedot kantajan suorittamien laskelmien tarkastamiseksi.
- 61 Neuvosto väittää, että vaikka viejän kirjanpito on periaatteessa tärkein tietolähde, nämä tiedot eivät sido toimielimiä, vaan niiden on tarkastettava asiaa asiaomaisen tuotannonalan tavanomaisesta poistoajasta käsin. Käsiteltävänä olevassa asiassa ei neuvoston mukaan ollut asianmukaista tukeutua kantajan kirjanpitoaineistoon perustuvaan poistoaikaan. Yhtäältä omaisuuden luokittelu tässä kirjanpitoaineistossa ei ollut yhdenmukainen sen verotusta varten tapahtuneen luokittelun kanssa. Toisaalta yhteisön tuotannonala, joka teki tappiota, sovelsi neuvoston mukaan keskimäärin noin kuuden vuoden poistoaikaa, ja kantajan, joka on kannattava yritys, joka investoi jatkuvasti ja huomattavasti, käyttämän poistoajan olisi pitänyt olla selvästi tätä keskiarvoa alhaisempi.
- 62 Neuvoston mukaan kantaja luokitteli asianomaisen omaisuuden uudelleen muoteiksi veroilmoituksessaan. Intian lainsäädännöstä ilmenee kuitenkin, että sama omaisuus on luokiteltava yhdenmukaisesti kirjanpitoaineistossa ja veroasiakirjoissa. Riittävän poistoajan määrittämiseksi neuvosto lähti siis olettamasta, jonka mukaan muutoksen, joka koski luokittelua verotusta varten, olisi pitänyt myös merkitä samanlaista muutosta kantajan kirjanpitoaineistossa.
- 63 Tätä päättelyä perustellaan neuvoston mukaan riittävästi muun muassa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 41 perustelukappaleessa. Nämä perustelut huomioon ottaen neuvoston ei tarvinnut alkaa käsitellä kysymystä asianomaisen omaisuuden objektiivisesta luonteesta. Neuvoston mukaan myöskään kantaja ei ole osoittanut, että omaisuuden uudelleen luokittelu verotusta varten olisi perustunut sen objektiiviseen luonteeseen eikä yksinomaan kantajan verotuksellisiin etuihin.

64 Neuvosto vastaa kantajan väitteeseen, jonka mukaan uudelleen luokittelu verotusta varten ei koskenut kaikkea asianomaista omaisuutta, että kantaja ei ole esittänyt 14.4.2003 päivätyssä kirjeessään komissiolle eikä kannekirjelmässään todisteita tämän tosiseikan tukemiseksi. Komission 8.5.2003 päivätyistä vastauksesta ilmenee neuvoston mukaan lisäksi, että 14.4.2003 päivätyssä kirjeessä mainitut tiedot, eli tuotujen tavaroiden kokonaisarvo, olivat ristiriidassa aikaisemmin toimitettujen ja tutkimuksen yhteydessä tarkastettujen tietojen kanssa. Komissio ei siis voinut neuvoston mukaan tarkastaa uusia tietoja eikä näin ollen ottaa niitä huomioon.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

65 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 39–43 perustelukappaleesta ilmenee, että neuvosto arvioi asianomaisen omaisuuden poistoaikaa viittaamalla Intian lainsäädännössä säädettyyn poistomenetelmään muuttien kaltaisten laitteiden osalta. Se kieltäytyi täten perustamasta tätä arviota kantajan kirjanpitoaineistossa, jossa tämä omaisuus mainittiin koneina, esitettyyn poistoaikaan.

66 Kantaja myöntää luokitelleensa asianomaisen omaisuuden uudelleen muoteiksi tutkimusajanjaksoon liittyvässä veroilmoituksessaan. Se kuitenkin väittää, että neuvosto rikkoi perusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaa perustaessaan arvionsa kantajan veroasiakirjoista ilmenevään luokitukseen sen sijaan, että se olisi ottanut huomioon kantajan kirjanpitoaineistosta ilmenevät tiedot.

67 Ensiksi on muistutettava, kuten edellä 45 kohdassa todettiin, että pelkästään se, että yhteisön toimielimet eivät ole käyttäneet samaa menetelmää muissa tukia koskevissa tutkimuksissa, ei sinänsä merkitse edellä mainitun säännöksen rikkomista. Käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 40 ja 41 perus-

telukappaleesta ilmenee myös, että verotietojen huomioon ottaminen perusteltiin sillä, että asianomaista omaisuutta ei ollut luokiteltu yhdenmukaisesti kantajan kirjanpitoaineistossa ja veroasiakirjoissa. Ei siis voida väittää, että neuvosto olisi jättänyt mielivaltaisista syistä huomiotta tiedot, jotka perustuvat kantajan kirjanpitoaineistoon.

68 Seuraavaksi on huomautettava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 38 perustelukappaleesta ilmenee, että yhteisön toimielimet perustivat arviointinsa kirjanpidossa käytettävään poistoaikaan. Tämän tutkimuksen yhteydessä kantajan veroilmoitukseen viitattiin ainoastaan kyseisen omaisuuden luokittelumiseksi asianmukaisesti kirjanpitoa varten. Kuten riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 41 perustelukappaleesta ilmenee, kyseinen viittaus perusteltiin sillä, että sama omaisuus olisi pitänyt luokitella samalla tavalla kirjanpitoaineistossa ja veroasiakirjoissa. Kantaja väittää näin ollen virheellisesti, että yhteisön toimielimet antoivat lainvastaisesti veroasiakirjoille etusijan kirjanpitoaineistoon nähden.

69 Lopuksi on yhtäältä todettava, että kantaja ei ole asettanut kyseenalaiseksi neuvoston näkemystä siitä, että vaikka yritys voi käyttää erilaisia poistomenetelmiä kirjanpitoaineistossa ja veroasiakirjoissa, sama omaisuus on luokiteltava molemmissa samalla tavalla. Se ei toisaalta väitä, että omaisuuden luokittelu sen veroasiakirjoissa oli virheellinen. Komission suorittama tutkimus ei sitä paitsi osoittanut, että intialaisviranomaiset olisivat kiistäneet omaisuuden luokittelun veroilmoituksessa tai että kantaja olisi korjannut sen.

70 Tässä tilanteessa neuvosto saattoi katsoa lainmukaisesti, että koska kantaja oli muuttanut kyseessä olevan omaisuuden luokittelua veroasiakirjoissaan, sama muutos oli otettava huomioon kirjanpilotarkoituksessa.

- 71 Kyseisen toteamuksen puutteellista perustelemista koskevan kantajan toissijaisen väitteen osalta on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklassa edellytetyistä perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmentävä toimenpiteen tehneen yhteisön toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta ne voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että yhteisöjen tuomioistuimet voivat tutkia toimenpiteen laillisuuden (ks. asia T-89/00, *Europe Chemi-Con (Deutschland) v. neuvosto*, tuomio 12.9.2002, Kok. 2002, s. II-3651, 65 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 72 Tämän osalta riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 40–42 perustelukappaleesta ilmenee, että kantajan toimittamat tiedot, jotka koskevat omaisuuden luokittelua kirjanpitoaineistossa, olivat ristiriidassa sen luokittelua veroasiakirjoissa koskevan muutoksen kanssa, vaikka saman omaisuuden luokittelun olisi pitänyt olla sama kummassakin yhteydessä. Näin ollen riidanalaisessa asetuksessa ilmoitetaan riittävän selvästi ne syyt, joiden vuoksi neuvosto ei perustanut arviointiaan kantajan kirjanpitoon perustuvaan omaisuuden luokitteluun vaan viittasi muihin merkityksellisiin seikkoihin.
- 73 Kantaja väittää lopuksi, että omaisuuden luokittelu muotteihin ei koskenut koko asianomaista omaisuutta, minkä se väittää ilmoittaneensa komissiolle 14.4.2003 päivätyllä kirjeellä.
- 74 Neuvosto vastaa tähän väitteeseen, että sen tueksi esitetyt tiedot eivät olleet yhdenmukaiset muiden tutkimuksessa saatujen tietojen kanssa ja että näin ollen kyseistä väitettä ei voitu ottaa huomioon.
- 75 Seikoista, jotka asianosaiset ovat esittäneet vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen, ilmenee, että kyseessä olevan väitteen tueksi kantaja viittasi tietoihin, jotka perustuvat sen veroilmoitukseen

tutkimusajanjakson osalta. On kiistatonta, että tähän ilmoitukseen merkitty omaisuuden arvo ei vastaa tuen laskemiseksi käytettyä omaisuuden arvoa. Neuvosto toteaa, että toimielimet eivät kyenneet yksinomaan näiden seikkojen perusteella vertaamaan kyseessä olevaa väitettä muihin tutkimuksessa tarkastettuihin tietoihin.

76 Kantaja väittää kuitenkin, että tähän perustuva arvojen ero, joka on selitettävissä kuljetus- ja asennuskustannusten lisäämisellä, ei estänyt yhteisön toimieliimiä havaitsemasta, että luokittelun muutos ei koskenut tuotua omaisuutta kokonaisuudessaan.

77 Neuvosto täsmensi tämän osalta, että yhteisön toimielimet eivät voineet arvioida muoteiksi luokitellun omaisuuden täsmällistä arvoa, sillä yhtäältä kantaja ei ollut selittänyt omaisuutensa luokitteluperusteita veroilmoituksessa ja toisaalta se ei ollut toimittanut täydellistä ja tarkastettavissa olevaa luetteloa tästä omaisuudesta. Näiden seikkojen puuttuessa yhteisön toimielimet eivät voineet tarkastaa kantajan väitteensä tueksi esittämiä lukuja.

78 Näiden jälkimmäisten seikkojen valossa, joita kantaja ei ole kiistänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, on katsottava, että tämä ei ole esittänyt yhteisön toimielimille seikkoja, joiden perusteella nämä olisivat voineet tarkastaa sen väitteen oikeellisuuden ja mahdollisesti ottaa huomioon asianomaisen omaisuuden osan, jota ei ollut luokiteltu muoteiksi. Näin ollen se ei voi yksinomaan tällä väitteellä kiistää riidanalaisessa asetuksessa tehtyä arviointia.

79 Näin ollen neuvosto saattoi perusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaa rikkomatta katsoa, että kyseessä oleva omaisuus, joka on luokiteltu muoteiksi verotusta varten, olisi pitänyt ottaa tällaisina huomioon myös sen poistoajan arvioimiseksi kirjanpidossa ja

että näin ollen ei ollut asianmukaista perustaa tätä arviointia tietoihin, jotka esitetään kantajan kirjanpidossa. Kantaja ei lisäksi ole osoittanut tätä koskevien perustelujen puuttumista.

- 80 Kantajan toisen osan kahden ensimmäisen väitteen yhteydessä esittämät vaatimukset on näin ollen hylättävä perusteettomina.

Kantajan kannattavuuden ja investointien huomioon ottaminen (toisen osan kolmas väite)

– Asianosaisten lausumat

- 81 Kantajan mukaan neuvosto rikkoi perusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaa, kun se teki eron kannattavien ja kannattamattomien yritysten välillä määrittääkseen poistoajan. Yhtäältä tällainen erottelu ei kantajan mukaan perustu mitenkään perusasetukseen. Toisaalta se on kantajan mukaan epälooginen, koska omaisuuden tavanomainen käyttöaika sekä sen tavanomainen poistoaika liittyvät sen luonteeseen eivätkä omistajayrityksen kannattavuuteen tai sen investointisuunnitelmaan.

- 82 Kun neuvosto oletti, että kantaja investoisi huomattavasti kuuden vuoden kuluessa, se rikkoi kantajan mukaan myös perusasetuksen 5 artiklaa ja 11 artiklan 1 kohtaa. Se, että kantaja oli kannattava ja että se investoi tutkimusajanjaksolla sekä kahtena

aikaisempänä vuonna, ei osoita, että se oli yhtä kannattava ja investoi samalla tavalla kuuden vuoden ajan. Neuvoston lähestymistapa merkitsee siis kantajan mukaan spekulointia tutkimusajanjakson jälkeisillä seikoilla.

- 83 Neuvosto vastaa, että se ei tehnyt eroa kannattavien ja kannattamattomien yhtiöiden välillä. Se väittää tukeutuneensa yksinomaan siihen tosiseikkaan, että kantaja investoi jatkuvasti ja huomattavasti, päätelläkseen, että tämä poisti omaisuuttaan hyvin nopeasti. Neuvosto selvitti näin ollen, mikä oli tavanomainen poisto-aika kantajan kanssa samassa tilanteessa olevan yhtiön osalta. Kantaja väittää neuvoston mukaan virheellisesti, että kannattavuus ei vaikuta poisto-aikaan, vaikka sillä, että yhtiö on kannattava, on merkitystä tämän ajan valintaan.
- 84 Katsoakseen, että kantaja on kannattava ja että se investoi huomattavasti, neuvosto väittää tukeutuneensa tutkimuksessa vahvistettuihin seikkoihin, joita ei ole kiistetty. Se väittää, että perusasetuksen 5 artiklan ja 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti se ei käyttänyt mitään tutkimusajanjakson jälkeistä seikkaa.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 85 On kiistatonta, että neuvosto otti huomioon tutkimuksessa vahvistetun seikan, jonka mukaan kantaja oli hyvin kannattava ja investoi säännöllisesti ja jatkuvasti. Tähän tosiseikkaan vedottiin kahdella tavalla. Neuvosto viittasi ensinnäkin Intian lainsäädännössä hyväksytyistä kahdesta poistomenetelmästä degressiiviseen poistomenetelmään, jossa poistot voidaan tehdä nopeammin. Toiseksi neuvosto laski poistoajan tämän menetelmän mukaisesti investoimisen ollessa säännöllisistä ja jatkuvaa.

86 Nämä näkemykset esitetään riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 45 perustelukappaleessa:

”Vientiä harjoittavan tuottajan asema on kuitenkin hyvin erilainen keskivertoyritykseen verrattuna. Se toimii erittäin kannattavasti ja se investoi koko ajan voimakkaasti, minkä vuoksi on syytä olettaa, että poisto-aika olisi huomattavasti edellä mainittua keskiarvoa lyhyempi. Tästä syystä pidettiin tarkoituksenmukaisena käyttää [degressiivisen] poiston menetelmää, jossa poistot voidaan tehdä nopeammin kuin tasapoistomenetelmässä. On paikallaan huomata, että investoimisen ollessa jatkuvaa [degressiivisen] poiston menetelmä, jonka käyttöön Intian yrityslaki antaa mahdollisuuden, kuten johdanto-osan 43 kappaleessa todetaan, mahdollistaa poiston 30 prosenttia nopeammin kuin vastaava tasapoistomenetelmä, kun tasapoistomenetelmässä käytetään edustavaa kuuden vuoden poisto-aikaa. Tällöin tasapoistomenetelmässä käytettävä kuusi vuotta lyhenisi 4,2 vuodeksi.”

87 Kantaja väittää, että kun neuvosto otti huomioon sen kannattavuuden ja investoinnit, se rikkoi perusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaa sekä kyseisen asetuksen 5 artiklaa ja 11 artiklan 1 kohtaa.

88 Perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan osalta on huomautettava, että tämän säännöksen nojalla neuvoston on arvioitava poisto-aikaa kyseisellä tuotannonalalla. Tämä arviointi voi siis merkitä asianomaisen viejän ominaistilanteen huomioon ottamista. Kuten edellä 40 kohdassa on jo todettu, jos tätä koskevia erityissääntöjä ei ole, yhteisön toimielimillä on harkintavaltaa huomioon otettavien merkityksellisten seikkojen osalta.

89 Tämän osalta kantaja ei esitä mitään todisteita sen väitteensä tueksi, jonka mukaan viejän kannattavuus ei voi vaikuttaa sen omaisuuden poisto-aikaan. Neuvosto

puolestaan totesi perustellusti, että viejä voi valita poistomenetelmän muun muassa suunniteltujen investointien ja siis asianomaisen yrityksen kannattavuuden mukaan.

- 90 Tässä tilanteessa kantaja ei ole osoittanut, että neuvosto olisi rikkonut perusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaa.
- 91 Perusasetuksen 5 artiklassa säädetään, että tuen määrä lasketaan vastaanottajalle annettavan sen edun mukaan, joka on tutkimusajanjakson osalta todettu ja määritelty. Käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisön toimielimet päättelivät, että kantajan edullinen tilanne tarkasteltujen kolmen tilikauden aikana oli saattanut vaikuttaa sen poistomenetelmän valintaan. Seuraavaksi ne viittasivat tällä tavoin valittuun menetelmään määrittääkseen tuen sen osan, joka kohdistuu tutkimusajanjaksoon. Kantaja väittää näin ollen virheellisesti, että yhteisön toimielimet sisällyttivät tuen määrän laskemiseen edun, joka kohdistuu muuhun kuin tutkimusajanjaksoon.
- 92 Perusasetuksen 11 artiklan 1 kohdassa säädetään muun muassa, että tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon tuen ja vahingon arvioimiseksi. Näin ollen merkitykselliset tiedot yhteisön toimielinten analyysiä varten ovat tavanomaisesti tiedot, jotka koskevat tutkimusajanjaksoon päättyvää aikaa. Tässä säännöksessä ei kuitenkaan suljeta pois tulevia tapahtumia koskevien ennusteiden huomioon ottamista näitä tietoja analysoitaessa sikäli kuin ne ovat merkityksellisiä ja perustuvat tutkimuksen kuluessa ilmenneisiin objektiivisiin seikkoihin.
- 93 Tällaisten ennusteiden merkityksellisyyden osalta käsiteltävänä olevassa asiassa on muistutettava, että kantaja ei ole onnistunut osoittamaan virheelliseksi komission

arviointia, jonka mukaan asianomaisen viejän kannattavuus ja sen suunnitellut investoinnit saattoivat olla merkityksellisiä käytettävän poistotavan määrittämisessä.

- 94 Neuvoston huomioon ottamien ennusteiden perusteltavuuden osalta on huomautettava, että kantaja ei kiistä investoineensa säännöllisesti huomattavia summia sellaisen kolmen vuoden ajanjakson aikana, joka päättyi tutkimusajanjakson päättyessä. Vaikka tämä tosiseikka ei välttämättä johda päätelmään siitä, että asianomainen poisto tapahtui investoimisen ollessa säännöllistä ja jatkuvaa, kuten neuvosto katsoo, on todettava, että tämä taloudellinen arviointi kuuluu yhteisön toimielimillä olevaan laajaan harkintavaltaan niiden analysoidessa monitahoisia taloudellisia tilanteita. Kantaja ei ole osoittanut, että neuvoston arviointia rasittaisi tältä osin ilmeinen virhe.
- 95 Kantaja ei näin ollen ole osoittanut, että neuvosto olisi rikkonut perusasetuksen 5 artiklaa tai 11 artiklan 1 kohtaa.
- 96 Edellä esitetyn perusteella tämä väite on perusteeton.

Degressiivisen poistomenetelmän käyttäminen (toisen osan neljäs väite)

– Asianosaisten lausumat

- 97 Kantaja väittää, että neuvosto rikkoi perusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaa, kun se käytti degressiivistä poistomenetelmää tuen määrän laskemiseksi. Suuntaviivoissa

sekä toimielinten käytännössä viitataan kantajan mukaan tasapoistomenetelmään. Kantajan mukaan riidanalaisessa asetuksessa ei tämän osalta selitetä syitä, joiden vuoksi yhteisön toimielimet ovat poikenneet vakiintuneesta käytännöstään, vaikka kantaja oli käyttänyt tasapoistomenetelmää kirjanpitoaineistossaan.

- 98 Neuvosto vastaa, että perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdassa ei suljeta pois jonkin muun poistomenetelmän kuin tasapoistomenetelmän käyttöä, vaikka tätä jälkimmäistä käytetään yleisesti. Sillä, että aiemmin ei ole käytetty degressiivistä poistomenetelmää, ei neuvoston mukaan ole merkitystä.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 99 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 45 perustelukappaleesta ilmenee, että yhteisön toimielimet määrittivät poistoajan käyttäen Intian lainsäädännössä säädettyä degressiivistä poistomenetelmää kyseessä olevaan omaisuuteen.

- 100 Kantaja väittää tämän osalta, että degressiivisen poistomenetelmän käyttäminen rikkoo sellaisenaan perusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaa, sellaisena kuin sitä on komission suuntaviivoissa tulkittu ja sen aikaisemmassa käytännössä sovellettu.

- 101 On huomautettava, että perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan sanamuodossa ei suljeta pois degressiivisen poistomenetelmän käyttämistä.

- 102 Suuntaviivojen F kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan tuen määrän jakamiseksi komissio käyttää tavallisesti tasapoistomenetelmää. Tästä toteamuksesta ei puolestaan ilmene, että jonkin muun poistomenetelmän käyttö olisi poissuljettua. Lisäksi suuntaviivojen A kohdan mukaan niiden sisältämiä ohjeita ei sovelleta, jos erityiset olosuhteet antavat aihetta niistä poikkeamiseen.
- 103 Käsiteltävänä olevassa asiassa komissio selitti riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 44 ja 45 perustelukappaleessa, että Intian lainsäädännössä säädetyn degressiivisen poistomenetelmän, jossa poistot voidaan tehdä nopeammin kuin samassa lainsäädännössä säädetyssä tasapoistomenetelmässä, käyttö oli tarkoituksenmukaisempaa, kun otetaan huomioon yhteisön tuotannonalan käyttämä poisto-aika ja kantajan erityiset olosuhteet. Tässä tilanteessa yhteisön toimitukset saattoivat lainmukaisesti omaksua jonkin muun kuin yleisesti suuntaviivoissa vahvistetun lähestymistavan.
- 104 Kantajan sen väitteen osalta, jonka mukaan yhteisön toimitukset eivät ole käyttäneet degressiivistä poistomenetelmää muissa tasoitustulleja koskevissa tutkimuksissa, on muistutettava, että tämä väite ei itsessään riitä kyseenalaistamaan sen käytön lainmukaisuutta käsiteltävänä olevassa asiassa (ks. edellä 45 ja 46 kohta).
- 105 Mitä tulee kantajan kritiikkiin, jonka mukaan neuvosto ei käyttänyt kantajan kirjanpitoaineistossa käytettyä menetelmää, on muistutettava, että neuvosto katsoi perustellusti, että kyseisessä kirjanpitoaineistossa käytetyn poistomenetelmän käyttäminen ei ollut käsiteltävänä olevassa asiassa asianmukaista (ks. edellä 65–67 ja 79 kohta).
- 106 Kantajan ei näin ollen ole perusteltua väittää, että yhteisön toimitukset ovat rikkoneet perusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaa jo pelkästään siksi, että ne ovat poikenneet suuntaviivoissa vahvistetusta ja aikaisemmissa tasoitustulleja koskevissa tutkimuksissa omaksutusta lähestymistavasta.

107 Nämä seikat huomioon ottaen tämä väite on hylättävä perusteettomana.

Laskelmien väitetty mielivaltaisuus (toisen osan viides väite)

– Asianosaisten lausumat

108 Kantaja väittää, että neuvoston käyttämä menetelmä 4,2 vuoden ajanjaksoon päätymiseksi oli mielivaltainen. Kantajan mukaan toimielimet muun muassa valitsivat mielivaltaisesti kuuden vuoden ajanjakson kahden poistomenetelmän eli tasapoiston ja degressiivisen poiston vertailemiseksi sekä sen kuuden vuoden ajanjakson, jonka aikana kantajan oletettiin investoineen jatkuvasti. Jos toimielimet olisivat käyttäneet erilaista vuosimäärää, ne olisivat voineet päätyä eri lopputulokseen.

109 Kyseessä olevan poistoajan määrittämisen mielivaltaisuutta kuvaa kantajan mukaan se, että ensimmäisessä ehdotuksessaan komissio suunnitteli kolmen vuoden ajanjaksoa, joka sittemmin korvattiin 4,2 vuodella samojen sen käytettävissä olleiden tietojen perusteella.

110 Neuvoston mukaan se, että se olisi voinut laskennassa käytettyjä muuttujia muuttamalla päätyä eri poistoaikaan, ei osoita, että sen lähestymistapa olisi ollut mielivaltainen. Kantaja ei tämän osalta ole neuvoston mukaan osoittanut, että tämä olisi ylittänyt harkintavaltansa rajat.

- 111 Neuvoston mukaan komissio saattoi muuttaa lähestymistapaansa tutkimuksen aikana, vaikka tämä muutos ei perustunut uusiin seikkoihin. Tämä ei sen mukaan merkitse sitä, että uusi lähestymistapa olisi mielivaltainen.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 112 Tässä yhteydessä kantaja väittää, että asianomaisen tavanomaisen poistoajan määrittäminen ei tapahtunut objektiivisesti. Se esittää ensiksi, että yhteisön toimielimet valitsivat mielivaltaisesti laskennassa käytetyt muuttujat Intian lainsäädännössä säädettyjen kahden vaihtoehdoisen menetelmän vertailemiseksi, ja toiseksi, että ne muuttivat poistoaikaa tutkimuksen myöhäisessä vaiheessa ja ilman uusia todisteita.
- 113 Ensimmäisen väitteen osalta riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 45 perustelukappaleesta ilmenee, että käsiteltävänä olevassa asiassa käytetty edustava kuuden vuoden ajanjakso vastasi samanaikaisesti yhteisön tuotannonalan käyttämää keskimääräistä poistoaikaa ja Intian lainsäädännössä säädettyyn tasapoistomenetelmään, joka oli yksi käytettävissä olevista menetelmistä, perustuvaa aikaa. Ei siis voida katsoa, että toimielimet tekivät mielivaltaisen valinnan käyttäessään tätä ajanjaksoa. Kantajan väitteellä, jonka mukaan muun ajanjakson kattaneella laskelmalla olisi päädytty eri lopputulokseen, ei voida kyseenalaistaa edeltävää toteamusta käytetyn ajanjakson ei-mielivaltaisesta luonteesta.
- 114 Toisen väitteen, jonka mukaan komissio olisi ehdottanut alun perin kolmen vuoden ajanjaksoa, osalta on muistutettava, että kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden alalla tehtävä tutkimus on jatkuva prosessi, jonka kuluessa lukuisia päätelmiä tarkistetaan koko ajan uudelleen. Näin ollen ei ole mahdotonta, että yhteisön toimielinten lopulliset päätelmät eroavat tutkimuksen tietynä ajankohtana esitetyistä päätelmistä (em. asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion

182 kohta). Kantaja ei siis voi väittää, että poistoajan arviointia koskeva muutos, jolla on ollut vaikutusta tutkimuksen kuluessa, on osoitus tämän arvioinnin mielivaltaisuudesta. Kuten neuvosto toteaa, kyseessä oleva muutos tapahtui lisäksi kantajan kirjallisten ja suullisten huomautusten jälkeen, vaikka se ei perustunutkaan uusiin todisteisiin.

- 115 Kantaja ei näin ollen ole osoittanut, että yhteisön toimielinten arviointi olisi ollut mielivaltaista. Tätä väitettä ei näin ollen voida hyväksyä.
- 116 Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen kanneperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

Puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja perustelujen puuttumista omaisuuden tavanomaisen poistoajan arvioinnissa koskeva toinen kanneperuste

Asianosaisten lausumat

- 117 Kantaja väittää, että 9.4.2003 päivätyssä ehdotuksessaan komissio esitti poistoajan uuden laskentamenetelmän, joka poikkesi huomattavasti 4.3.2003 päivätyssä lopullisessa ilmoituksessa käytetystä menetelmästä. Kantaja väittää, ettei se voinut tämän ehdotuksen perusteella ymmärtää uutta menetelmää. Kantajan mukaan komissio myönsi tämän implisiittisesti lähettämällä 5.5.2003 lisäselvityksiä.

- 118 Kantaja väittää, ettei se voinut myöskään kyseisten, 5.5.2003 päivättyjen lisäselvitysten perusteella käyttää puolustautumisoikeuksiaan. Kantaja väittää ensinnäkin, ettei se voinut esittää asianmukaisesti huomautuksiaan 5.5.2003 jälkeen, koska tässä vaiheessa olisi ollut mahdotonta muuttaa riidanalaisen asetuksen antamista koskenutta ehdotusta. Toiseksi se ei voinut edes lisäselvitysten perusteella ymmärtää, miten komissio oli määrittänyt 4,2 vuoden poistoaajan. Tämän osalta olisi sen mukaan riittänyt, jos komissio olisi esittänyt liitteen muodossa laskelmissa käytetyt luvut sisältäneen taulukon, mitä se ei tehnyt.
- 119 Mitä tulee neuvoston väitteeseen, jonka mukaan kantajan olisi pitänyt pyytää selvityksiä 9.4.2003 päivättyyn ehdotukseen, kantaja huomauttaa, että kyseisessä ehdotuksessa vahvistettiin erittäin lyhyt vastausaika ja että sen 14.4.2003 päivättyssä vastauksessa oli hiljainen kehoitus esittää seikkaperäisempiä selvityksiä.
- 120 Kantaja väittää toissijaisesti, että riidanalaista asetusta rasittaa perusteluvirhe, koska siinä toistetaan puutteelliset perustelut, jotka esitetään 9.4.2003 päivättyssä ehdotuksessa.
- 121 Neuvosto väittää, että 9.4.2003 päivätty lisäehdotus oli riittävä. Jos kantaja ei ollut ymmärtänyt tässä ehdotuksessa esitettyä laskentamenetelmää, sen olisi pitänyt pyytää selityksiä. Kantaja kuitenkin ilmaisi 14.4.2003 päivättyssä vastauksessaan yksinomaan olevansa eri mieltä komission käyttämästä menetelmästä.
- 122 Lisäksi se, että komissio lähetti lisäselvityksiä 5.5.2003, ei neuvoston mukaan merkitse, että se myönsi 9.4.2003 päivätyn ehdotuksen puutteellisuuden. Nämä selvitykset olivat itse asiassa pelkkä vastaus kantajan 14.4.2003 esittämään laskelmaan. Toisin kuin kantaja väittää, ne lähetettiin hyvissä ajoin.

- 123 Neuvoston mukaan kantaja tunsikin komission käyttämät poistomenetelmät eikä sillä olisi pitänyt olla vaikeuksia laskea asianomaisia määriä. Hallinnollisen menettelyn aikana kantaja ei neuvoston mukaan missään vaiheessa pyytänyt laskelmissa käytettyjä lukuja taulukon muodossa.
- 124 Kantaja ei missään tapauksessa ole neuvoston mukaan esittänyt perusteita, joilla voitaisiin osoittaa, että mahdollinen tietojen puuttuminen olisi estänyt sitä puolustautumasta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 125 On huomautettava, että perusasetuksen 30 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan asianomaiset viejät voivat pyytää lopullista ilmoitusta niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiotaan suositella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista. Tämän lopullista ilmoitusta koskevan velvollisuuden tarkoituksena on taata asianomaisten yritysten puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen (ks. vastaavasti polkumyynnin alalla asia T-88/98, *Kundan ja Tata v. neuvosto*, tuomio 21.11.2002, Kok. 2002, s. II-4897, 131 kohta).
- 126 Kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden alaa koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan lopullisten toimenpiteiden toteuttamista edeltävän tutkimuksen kohteena olevien yritysten on saatava hallinnollisen menettelyn aikana ilmaista asianmukaisesti näkemyksensä esiin tuotujen tosiseikkojen ja olosuhteiden paikansäilytyksestä ja merkityksestä (ks. em. asia *Kundan ja Tata v. neuvosto*, tuomion 132 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 127 Tämän osalta on todettava, että lopullisen ilmoituksen puutteellisuus aiheuttaa lopullisten tullien käyttöön ottamisesta annetun asetuksen lainvastaisuuden vain silloin, kun asianomaiset osapuolet eivät tämän laiminlyönnin vuoksi ole kyenneet tehokkaasti puolustamaan etujaan (ks. em. asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 292 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 128 Näiden periaatteiden valossa on tutkittava kantajan kritiikkiä, joka koskee kyseessä olevan ilmoituksen puutteellisuutta.
- 129 On huomautettava, että tuen laskentamenetelmää, joka esitetään 4.3.2003 päivätysssä viestissä, muutettiin 9.4.2003 päivätysllä ehdotuksella. Näin ollen sikäli kuin on kyse käytetyn poistoajan määrittämisestä tuen jakamiseksi tietylle ajalle, komissio esitti lopullisen ilmoituksen 9.4.2003 päivätysssä ehdotuksessa.
- 130 Edellä mainitun ehdotuksen 28 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Pidettiin tarkoituksenmukaisena käyttää [degressiivisen] poiston menetelmää, jossa poistot voidaan tehdä nopeammin kuin tasapoistomenetelmässä. On paikallaan huomata, että investoimisen ollessa jatkuvaa [degressiivisen] poiston menetelmä, jonka käyttöön Intian yrityslaki antaa mahdollisuuden, kuten johdanto-osan 43 kappaleessa todetaan, mahdollistaa poiston 30 prosenttia nopeammin kuin vastaava tasapoistomenetelmä, kun tasapoistomenetelmässä käytetään edustavaa kuuden vuoden poistoaikaa. Tällöin tasapoistomenetelmässä käytettävä kuusi vuotta lyhenisi 4,2 vuodeksi. Tätä lyhyempää poistoaikaa käytettiin siis saatuja etuuksia kohden-
nettaessa.”

- 131 Kantaja väittää lähinnä, että vaikka mainitussa lopullisessa ilmoituksessa viitataan investoimisen jatkuvuuteen, siitä ei ilmene, että komissio olisi arvioinut asianomaista poistoaikaa ottamalla huomioon samansuuruiset vuosittaiset investoinnit kuuden vuoden aikana.
- 132 Tämän osalta on huomautettava, että asianomainen lopullinen ilmoitus koskee kantajan maan lainsäädännössä säädettyjen kahden poistomenetelmän vertailua ja että se sisältää kaikki laskentatekijät ja laskelman tulokset. Tässä tilanteessa vaikka on myönnettävä, että lause ”investoimisen ollessa jatkuvaa” ei välttämättä merkitse, että vuosittaiset investoinnit ovat samat asianomaisella ajanjaksolla, tästä muotoilusta mahdollisesti aiheutuva epäselvyys ei voinut estää kantajaa ymmärtämästä käytettyä menetelmää. Jos kantajalla oli epäilyjä asianomaisen lauseen täsmällisestä merkityksestä, se olisi voinut, koska sillä oli käytössään kaikki laskentatekijät ja koska se tunsi asianomaiset poistomenetelmät, tarkastaa sen merkityksen suhteessa muihin laskentatekijöihin.
- 133 On myös todettava, että kantaja ei milloinkaan tiedustellut komissiolta tämän lauseen merkitystä. Asianomaiseen ehdotukseen antamassaan 14.4.2003 päivätyssä vastauksessa kantaja tyytyi kiistämään komission laskelman oikeellisuuden esittämällä vaihtoehdoisen laskelman. Vaihtoehdoisesta laskelmasta ilmenee, että kantaja ehdotti poiston laskemista suhteessa alkuperäisinvestointiin pikemminkin kuin jatkuvien investointien tarkastelua. Tämä kirjeenvaihto ei siis osoita, että kantaja ei kyennyt ymmärtämään käytettyä menetelmää vaan että se kiisti erään laskentatekijän.
- 134 Tässä tilanteessa on todettava, että kantaja ei ole osoittanut, että 9.4.2003 päivätyssä ehdotus oli puutteellinen asianomaisen omaisuuden poistoajan arvioinnin osalta.

- 135 On joka tapauksessa todettava, että 5.5.2003 päivätyssä kirjeessään komissio vastasi kantajan vaihtoehtoista laskelmaa koskeneeseen ehdotukseen toteamalla, että toimielinten toteuttama laskelma perustui samansuuruisiin vuosittaisiin investointeihin koko edustavan ajanjakson ajan. Koska nämä tiedot toimitettiin kantajalle ennen kuin komissio teki riidanalaisista asetuksista koskeneen ehdotuksen, kantaja ei voi väittää, ettei sitä lähetetty ajoissa (ks. vastaavasti asia T-147/97, *Champion Stationery ym. v. neuvosto*, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. II-4137, 82 kohta).
- 136 Perustelujen puuttumista koskevan kantajan toissijaisen väitteen osalta on todettava, että 9.4.2003 päivätyssä ehdotuksen 28 kohta toistettiin riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 45 perustelukappaleessa. Koska kantaja ei ole osoittanut, että tämä ehdotus olisi ollut puutteellinen, riidanalaisen asetuksen perustelut on katsottava tältä osin riittäviksi.
- 137 Edellä esitetty huomioon ottaen kantaja ei ole osoittanut, että lopullinen ilmoitus olisi ollut puutteellinen ja että sen puolustautumisoikeuksia olisi tämän vuoksi loukattu.
- 138 Toista kanneperustetta ei näin ollen voida hyväksyä.

Ilmeistä arviointivirhettä ja perusasetuksen 8 artiklan 2 ja 6 kohdan rikkomista vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevien seikkojen määrittämisen tutkinnassa koskeva kolmas kanneperuste

Alustavia huomautuksia

- 139 On muistettava, että kysymys siitä, onko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinkoa ja johtuuko se tuetusta tuonnista, edellyttää monitahoisten taloudellisten

kysymysten arviointia, jossa toimielimillä on laaja harkintavalta. Tuomioistuinten harjoittama valvonta tämän harkintavallan osalta on näin ollen toteutettava edellä 28 kohdassa mainituissa rajoissa.

140 Lisäksi kantajan on esitettävä sellainen näyttö, jonka perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi todeta, että neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen vahingon arvioinnissa (ks. em. asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 119 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

141 Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja väittää, että yhteisön toimielinten suorittama analyysi merkityksellisistä taloudellisista indikaattoreista vahingon ja syy-yhteyden määrittämiseksi oli mielivaltainen ja siihen liittyi ilmeisiä arviointivirheitä, ja toissijaisesti, että sitä rasittaa perusteluvirhe. Se esittää neljä väitettä tähän liittyen.

Käytetty menetelmä taloudellisten kehityssuuntien vertailemiseksi (ensimmäinen väite)

– Asianosaisten lausumat

142 Kantaja väittää, että analysoidessaan vahinkoon liittyviä indikaattoreita yhteisön toimielimet aliarvioivat yhteisön tuotannonalalle positiivisten kehityssuuntien merkityksen. Se ei kiistä tosiseikkoja koskevia toteamuksia vaan niiden vertailun ja tästä vertailusta tehdyt johtopäätökset.

- 143 Ensinnäkin yhteisön toimielimet arvioivat kantajan mukaan virheellisesti tuonnin vaikutusta vuosiin 1998–2000 liittyvien tietojen perusteella.
- 144 Tämän osalta yhteisön toimielimet ottivat ensinnäkin kantajan mukaan virheellisesti huomioon Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (Eurostat) tiedot, jotka koskevat vuotta 1998. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 62 perustelukappaleessa olevassa taulukossa esitetyistä tiedoista ilmenee sen mukaan, että kantaja, joka on ainoa kyseessä olevan tavarantoiminnan vientiä harjoittava tuottaja, aloitti viennin tilikaudellaan 1999–2000.
- 145 Toiseksi Eurostatin vuosia 1998–2000 koskevat tiedot eivät kantajan mukaan ole luotettavia. Tilastoja varten laaditun nimikkeistön asianomainen luokka sisältää kantajan mukaan monia muita tavaroita kuin CD-R-levyjä, ne tuodaan erityyppisissä pakkauksissa ja niiden määrä esitetään tonneina, joten tuotujen CD-R-levyjen määrän arvioimiseksi Eurostatin tietoihin piti kantajan mukaan soveltaa matemaattista kaavaa. Koska määrät olivat hyvin pieniä, tällainen kaava ei kantajan mukaan ole tilastollisesti luotettava.
- 146 Kolmanneksi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 55–64 perustelukappaleesta ilmenee kantajan mukaan, että vuosina 1998–2000 tuonti Intiasta ei ylittänyt 1 prosentin markkinaosuutta yhteisön markkinoista koskevaa kynnystä. Se oli siis perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla merkityksetöntä.
- 147 Neljänneksi sitä, että tuonti oli vähäistä tarkastelujakson kolmena ensimmäisenä vuonna, ei kantajan mukaan otettu riittävästi huomioon yhteisön tuotannonalan tilanteen arvioinnissa. Näin ollen yhteisön toimielimet vertailivat kantajan mukaan vuoden 1998 tietoja ja tutkimusajanjaksoa katsoakseen, että yhteisön tuotannonalan

markkinaosuus yhteisön markkinoista kasvoi 3,7 prosenttiyksikköä, kun taas vertailu vuoden 2000, joka oli ensimmäinen vuosi, jonka kuluessa tuonti ei ollut merkityksellistä, ja tutkimusajanjakson välillä osoitti sen markkinaosuuden kasvaneen enemmän eli 5 prosenttiyksikköä.

148 Toiseksi yhteisön toimielimet tekivät kantajan mukaan virheen, kun ne perustivat päätelmänsä osittain päällekkäisten ajanjaksojen vertailuun.

149 Ensinnäkin vertailu yhtäältä kalenterivuosien ja toisaalta tutkimusajanjakson välillä oli kantajan mukaan virheellinen. Kalenterivuosi 2001 ja tutkimusajanjakso, joka ulottuu huhtikuusta 2001 maaliskuuhun 2002, ovat yhdeksällä kuukaudella päällekkäiset, mikä ei mahdollista kausivaihtelujen huomioon ottamista niiden vertailussa.

150 Toiseksi neuvosto vertaili kantajan mukaan virheellisesti kehityssuuntia, jotka liittyvät useisiin peräkkäisiin vuosiin ennen vuotta 2001, kyseisen vuoden ja tutkimusajanjakson välillä tai tutkimusajanjakson kuluessa todetun kehityssuunnan kanssa. Esimerkiksi vertailtaessa yhteisön tuotannon kehittymistä riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 73 perustelukappaleessa päätelmä, jonka mukaan kasvu hidastui tutkimusajanjakson aikana, on kantajan mukaan virheellinen, koska siihen liittyvä luku koski paljon lyhyempää ajanjaksoa kuin ajanjaksoa, johon muut vertailussa käytetyt luvut liittyivät. Tämä koskee kantajan mukaan myös päätelmiä, jotka liittyvät hinnanlaskuun, tuotantokapasiteetin vähäiseen lisäykseen ja myyntimäärien hitaaseen kasvuun, jotka esitetään riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 59, 74 ja 76 perustelukappaleessa.

151 Neuvosto toteaa ensiksi, että vahingon määrittäminen edellyttää yhteisön toimielinten käytännön mukaan taloudellisten indikaattorien arviointia vahingon tutkimusta koskevalla ajanjaksolla, joka vaihtelee neljästä viiteen vuoteen ja päättyy

tutkimusajanjaksoon. Käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisön toimielimet tutkivat neuvoston mukaan vahinkoa kuvaavien tekijöiden kehittymistä vuosina 1998–2001 ja tutkimusajanjakson aikana.

- 152 Kantaja väittää neuvoston mukaan ensinnäkin virheellisesti, että tässä tutkimuksessa olisi pitänyt sulkea pois vuodet 1998, 1999 ja 2000, joiden kuluessa tuonti oli vähäistä.
- 153 Ensinnäkin siitä riippumatta, että kantaja ei vienyt yhteisöön vuonna 1998, yhteisön toimielinten on analysoitava tietoja asianomaisen maan tasolla eikä viejän tasolla.
- 154 Toiseksi kantaja ei neuvoston mukaan ole osoittanut, että Eurostatin tiedot asianomaisten vuosien osalta olisivat olleet virheellisiä. Yhteisön toimielimet tutkivat joka tapauksessa myös tuontiin liittyvien indikaattorien kehittymistä kantajan toimittamien lukujen perusteella ja päätyivät Eurostatin tietoihin perustuviin tuloksiin verrattavissa oleviin tuloksiin.
- 155 Kolmanneksi asianomaisiin vuosiin liittyvien tietojen vertailu ei neuvoston mukaan riko perusasetuksen 14 artiklan 3 ja 4 kohtaa, jotka koskevat tapauksia, joissa tuonti on ollut merkityksetöntä tutkimusajanjakson aikana.
- 156 Neljänneksi neuvosto väittää ottaneensa huomioon sen, että tuonti oli vähäistä 1998–2000. Kantajan sen väitteen osalta, joka liittyy yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kasvuun, tämän indikaattorin kehitystä pidettiin neuvoston mukaan positiivisena, eikä kantaja osoita, miten vaadittu lisäanalyysi olisi voinut vaikuttaa vahingon arvioimiseen.

- 157 Kantaja väittää toiseksi neuvoston mukaan virheellisesti, että niiden kehityssuuntien vertailu, jotka liittyvät osittain päällekkäisiin ajanjaksoihin, saattoi johtaa arviointi-
virheeseen.
- 158 Ensinnäkin mitä tulee vertailuun, joka tehtiin kalenterivuoden 2001 ja tutkimus-
ajanjakson välillä, yhteisön toimielimet ottivat neuvoston mukaan tavanomaisesti
tutkimusajanjaksoksi perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti viejän viimeisen tilikau-
den, joka voi poiketa kalenterivuodesta. Tällaisessa tapauksessa mikään ei estä
yhteisön toimielimiä vertailemasta tutkimusajanjakson kehityssuuntia edeltävän
vuoden, joka on osittain sama kuin tutkimusajanjakso, kehityssuuntien kanssa.
Kantaja ei lisäksi ole neuvoston mukaan osoittanut, että CD-R-levyjen tuontiin
liittyisi kausivaihteluita, joiden vuoksi asianomaisten kahden ajanjakson vertailu ei
ollut asianmukaista.
- 159 Toiseksi kantaja ei neuvoston mukaan mainitse mitään tosiseikkoja koskevaa
virhettä, joka vaikuttaisi toimielinten käyttämiin tietoihin tai niiden tekemään
analyysiin. Se ei erityisesti kiistä tosiseikkoja koskevia toteamuksia, jotka esitetään
riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 59, 73, 74 ja 76 perustelukappaleessa. Kantaja
ei lisäksi selitä, miten väitetyt virheet tietojen vertailussa olisivat vaikuttaneet
vahingon kokonaisarviointiin.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 160 Ensimmäisessä väitteessään kantaja lähinnä kiistää eri ajanjaksoja koskevien tietojen
huomioon ottamisen taloudellisten kehityssuuntien kehittymisen vertailemiseksi.

- 161 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta vahingon tutkimiseksi huomioon otettavan ajanjakson määrittämiseksi (ks. em. asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 277 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 162 On myös huomautettava, että yhteisön toimielimet voivat tutkia vahinkoa tutkimusajanjaksoa pidemmän ajanjakson kuluessa. Tämä mahdollisuus on perusteltavissa sillä, että taloudellisten kehityssuuntien tutkimus on tehtävä riittävän pitkältä ajanjaksolta (em. asia Nakajima v. neuvosto, tuomion 87 kohta).
- 163 Käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 10 perustelukappaleesta ilmenee, että tutkimusajanjakso oli 1.4.2001–31.3.2002 ja vastasi kantajan viimeistä tilikautta. Vahingon tutkimiseksi tarkasteltu ajanjakso kattoi tutkimusajanjakson ja neljä edeltävää kalenterivuotta eli siis ajanjakson 1.1.1998–31.3.2002.
- 164 Kantaja toteaa, että se ei kiistä asianomaisen ajanjakson valintaa sellaisenaan. Se väittää sen sijaan ensinnäkin, että yhteisön toimielimet eivät voineet perustaa päätelmiään tietoihin, jotka koskivat vuosia 1998, 1999 ja 2000, joiden kuluessa tuonti oli sen mukaan erittäin vähäistä.
- 165 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 55 ja 57 perustelukappaleesta ilmenee, että tuonti oli erittäin vähäistä, kun on kyse määristä ja markkinaosuuksista, vuodesta 1998 vuoteen 1999 ja että sillä oli ainoastaan 1 prosentin markkinaosuus yhteisön markkinoista vuonna 2000.
- 166 On tutkittava, ottivatko yhteisön toimielimet tämän seikan huomioon arvioidessaan vahinkoa kuvaavia tekijöitä.

- 167 Kantaja toteaa tämän osalta ensiksi, että se oli ainoa intialainen viejä ja että se aloitti viennin yhteisöön vuoden 1999 huhtikuussa.
- 168 Aluksi on todettava, että vahingon olemassaoloa on arvioitava yleisesti tarvitsematta yksilöidä kunkin vastuussa olevan yhtiön toteuttaman tuonnin vaikutusta (ks. vastaavasti polkumyynnin alalla em. asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 163 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Oikeuskäytännöstä ilmenee sitä paitsi, että yhteisön toimielimet eivät tee ilmeistä arviointivirhettä tässä arvioinnissa, kun ne nojautuvat sellaisiin tietoihin, jotka kohtuudella voivat olla niiden käytettävissä (ks. em. asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 229 ja 230 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 169 Lisäksi jopa olettaen, että kantajan komissiolle esittämät tiedot, joiden mukaan se oli aloittanut viennin 1.4.1999, olisivat saattaneet asettaa kyseenalaiseksi Eurostatin vuotta 1998 ja vuoden 1999 alkua koskeneiden tietojen edustavuuden, käsiteltävänä olevassa asiassa on huomautettava, että yhteisön toimielimet totesivat riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 64 perustelukappaleessa, että tuontia koskevien indikaattorien arvioinnissa keskityttiin vuonna 2000 alkaneeseen ajanjaksoon, jonka kuluessa kantaja harjoitti vientiä yhteisöön.
- 170 Kantaja väittää toiseksi, että tuonnin vähäinen määrä vaikutti Eurostatin vuosia 1998–1999 koskeneiden tietojen edustavuuteen.
- 171 Tämän osalta on todettava, että kantaja ei esitä minkäänlaisia todisteita sen väitteensä tueksi, jonka mukaan Eurostatin soveltama tilastollinen menetelmä asianomaisten tietojen keräämiseksi ei olisi luotettava, kun on kyse pienistä määristä.

Tässä tilanteessa pelkästään väitteellä, joka liittyy tuonnin vähäiseen määrään asianomaisena ajanjaksona, ei voida osoittaa, että Eurostatin tätä koskevat tiedot eivät olisi luotettavia. Joka tapauksessa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 61 ja 62 perustelukappaleesta ilmenee, että yhteisön toimielimet vertailivat Eurostatin tietoja kantajan esittämiin lukuihin ja päätyivät samankaltaisiin johtopäätöksiin asianomaisen ajanjakson osalta.

- 172 On näin ollen katsottava, että neuvosto saattoi ilmeistä arviointivirhettä tekemättä ottaa huomioon Eurostatin vuosia 1998, 1999 ja 2000 koskeneet tiedot.
- 173 Kantaja väittää kolmanneksi, että perusasetuksen 10 artiklan 11 kohdassa ja 14 artiklan 3 ja 4 kohdassa suljetaan pois asianomaisia vuosia koskeneiden tietojen huomioon ottaminen, koska tuonti oli merkityksetöntä kyseisinä vuosina.
- 174 Perusasetuksen 10 artiklan 11 kohdan ja 14 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla tukien vastaista menettelyä ei voida aloittaa tai se on välittömästi päätettävä, kun vahinko on merkityksetön eli kun tuonnin markkinaosuus on alle 1 prosentin.
- 175 Käsiteltävänä olevassa asiassa kantaja ei väitä, että tuonnin markkinaosuus olisi alittanut edellä mainitun 1 prosentin kynnyksen missään vaiheessa 1.4.2001–31.3.2002 välisen tutkimusajanjakson aikana. Sillä, että kyseisen tuonnin markkinaosuus alitti tämän kynnyksen sen pidemmän ajanjakson alussa, joka otettiin huomioon taloudellisten kehityssuuntien arvioimiseksi, ei ole merkitystä edellä mainittujen säännösten valossa. Kantajan väite, joka perustuu näihin säännöksiin, on siis tehoton.

- 176 Lopuksi ja neljänneksi kantajan sen väitteen osalta, joka koskee niiden indikaattorien arviointia, jotka liittyvät yhteisön tuotannonalan tilanteeseen vuosina 1998–2000, on todettava, että taloudellisia kehityssuuntia koskevan tutkimuksen tekemiseksi yhteisön toimielimet voivat ottaa lainmukaisesti huomioon kehityksen, joka on todettu yhteisön tuotannonalalla koko tarkastelujakson aikana ne vuodet mukaan lukien, joina tuonti ei vielä ollut merkittävää.
- 177 Käsiteltävänä olevassa asiassa kantaja ei ole osoittanut, että taloudelliset kehityssuunnat esitettiin virheellisesti asianomaisen ajanjakson alkamispäivän valinnan vuoksi, kun on kyse asianomaisen tuonnin markkinoille tulo ja yhteisön tuotannonalan negatiivisen kehityksen samanaikaisuudesta. Vaikka kantajan antaman esimerkin mukaan yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi enemmän vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson kuin vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välillä, on todettava, että tätä indikaattoria pidettiin joka tapauksessa positiivisena. Tämän osalta kantaja ei ole osoittanut, miten neuvoston päätelmiin vahingon ja syy-yhteyden olemassaolon osalta olisi vaikuttanut, jos tarkastelujakso olisi alkanut vuonna 2000.
- 178 Näin ollen kantajan väitteet, jotka koskevat vuosia 1998, 1999 ja 2000 koskevien tietojen huomioon ottamista, on hylättävä.
- 179 Kantaja kritisoi toiseksi niiden tietojen arviointia, jotka koskevat osittain päällekkäisiä ajanjaksoja.
- 180 Tämän osalta se toteaa ensiksi, että yhteisön toimielimet tekivät ilmeisen arviointivirheen, kun ne vertailivat tietoja, jotka liittyvät kalenterivuosiin ja muun muassa vuosiin 1998 ja 2001, tietoihin, jotka koskevat tutkimusajanjaksoa, josta yhdeksän kuukautta kuuluu vuoteen 2001.

- 181 Tämän osalta on huomautettava, että käsiteltävänä olevassa asiassa valittu tutkimusajanjakso on vuoden pituinen. Vertailu, joka tehtiin kalenterivuotia ja tätä vastaavan pituista ajanjaksoa koskevien tietojen välillä, ei siis voi johtaa virheelliseen kuvaan taloudellisista kehityssuunnista, ellei ole osoitettu, että CD-R-levyjen markkinoilla oli kausivaihteluita. Kantaja ei kuitenkaan totea, että CD-R-levyjen markkinoilla olisi ollut tällaisia vaihteluita.
- 182 Kantaja moittii toiseksi neuvostoa siitä, että tämä vertaili vuodesta toiseen tapahtunutta kehitystä kehitykseen, joka todettiin vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä. Tämä kritiikki koskee hintatason, yhteisön tuotannon, tuotantokapasiteetin ja myyntimäärien arviointia, joka tehtiin tässä järjestyksessä riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 59, 73, 74 ja 76 perustelukappaleessa.
- 183 Tämän osalta on todettava, että tutkittujen peräkkäisten kalenterivuotien aikana tapahtunut kehitys ei ole suoraan verrattavissa kehitykseen, joka tapahtui vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson lopun välillä, sillä tämä jälkimmäinen kehitys liittyy eripituiseen ajanjaksoon.
- 184 Riidanalaisen asetuksen 59, 73, 74 ja 76 perustelukappaleen analyysistä ei kuitenkaan ilmene, että päätelmät, jotka liittyvät asianomaisten indikaattorien kehitykseen, olisivat perustuneet kehityssuuntiin, jotka ilmenivät vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson lopun välillä. Vaikka neuvosto totesi johdanto-osan 73, 74 ja 76 perustelukappaleessa, että ”tutkimusajanjakson aikana [yhteisön tuotannon] kasvu hidastui”, että sen kapasiteetin lisäys vuodesta 2001 lähtien ”[oli vähäistä]” ja että yhteisön tuotannonalan myynnin määrän kasvu ”vuodesta 2001 tutkimusajanjaksoon oli vain 6 prosenttia”, se ei päätellyt näistä toteamuksista, että näihin indikaattoreihin perustunut yhteisön tuotannonalan tilanne olisi huonontunut. Vaikka neuvosto totesi johdanto-osan 59 perustelukappaleessa, että tuontihinnat nousivat 17 prosenttia vuodesta 2001 tutkimusajanjaksoon, se kuitenkin perusti vahinkoa koskevat päätelmänsä johdanto-osan 102 perustelukappaleessa maailmanlaajuisen 59 prosentin hinnanlaskuun vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä. On todettava, että kantaja ei kiistä ensimmäistäkään näistä tosiseikkoja koskevista toteamuksista.

- 185 Lisäksi vaikka kantaja kritisoi sitä, että yhteisön toimielimet eivät ekstrapoloineet vuotta 2002 koskevia tietoja, se ei osoita, miten tällaisen ekstrapoloinnin puuttuessa neuvosto olisi antanut virheellisen kuvan asianomaisten indikaattorien kehityksestä. Kantaja ei näin ollen osoita, että tällainen väitetty laiminlyönti tietojen esittämisessä olisi johtanut näiden indikaattorien arviointivirheeseen.
- 186 On huomautettava, että kantaja ei millään tavoin totea, mikä vaikutus neuvoston tekemäksi väitetyllä virheellä asianomaisten tietojen vertailussa saattoi olla sen päätelmiin vahingon ja syy-yhteyden olemassaolosta (ks. vastaavasti em. asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 167 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Se ei edes totea, miten kyseisiä päätelmiä olisi voitu merkittävästi muuttaa, jos neuvosto olisi ottanut huomioon vuotta 2002 koskeneet ekstrapoloitiedut tiedot.
- 187 On näin ollen katsottava, että kantaja ei ole osoittanut, että neuvosto olisi tehnyt tosiseikkoja koskevan virheen tai ilmeisen virheen asianomaisten indikaattorien arvioinnissaan.
- 188 Tämän väitteen yhteydessä kantaja vetoaa lopuksi perusasetuksen 8 artiklan 2 ja 6 kohtaan ja väittää, että yhteisön toimielimet eivät analysoineet objektiivisesti eri ajanjaksoja koskevia tietoja.
- 189 Koska kantaja ei ole osoittanut tosiseikkoja koskevaa virhettä eikä asianomaisten tietojen ilmeistä arviointivirhettä, se ei voi väittää, että vertailuajanjaksot olisi valittu mielivaltaisesti. Tätä koskevan objektiivisuuden puuttumista koskevaa väitettä ei siis voida hyväksyä.

190 Tämä väite on siis hylättävä perusteettomana.

Varastojen suuruutta koskeva arviointi (toinen väite)

– Asianosaisten lausumat

191 Kantaja väittää, että yhteisön toimielimet tekivät ilmeisen virheen päätellessään riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 103 perustelukappaleessa, että yhteisön tuotannonalan varastojen kehittyminen oli voimakkaasti heikentynyt indikaattori. Yhteisön tuotannonalan varastot vähenivät sen mukaan vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä, mikä osoittaa päinvastoin positiivisen kehityssuunnan. Pelkästään tämä virhe voi kantajan mukaan aiheuttaa riidanalaisen asetuksen kumoamisen.

192 Neuvosto väittää, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 103 perustelukappaleessa suoritettu varastojen arviointi on oikea, koska siinä viitataan tämän tekijän heikentymiseen vahingon tutkimusajanjakson aikana, vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välillä, eikä tutkimusajanjakson aikaiseen tilanteeseen. Varastojen suuruus ei sen mukaan ollut missään tapauksessa ratkaiseva tekijä vahingon kannalta. Mahdollinen virhe ei siis voi merkitä riidanalaisen asetuksen kumoamista, sillä se ei vaikuta vahinkoa koskevan tutkimuksen lopputulokseen.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

193 Kantaja väittää tämän väitteen yhteydessä, että yhteisön tuotannonalan varastojen kehitymistä on arvioitu ilmeisen virheellisesti. Se ei kiistä tähän liittyviä yksityis-

kohtaisia lukuja, jotka esitetään riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 80 perustelukappaleessa. Se toteaa kuitenkin, että neuvosto ei voinut todeta riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 103 perustelukappaleessa näiden tietojen perusteella, että varastoja koskeva indikaattori heikkeni voimakkaasti asianomaisena ajanjaksona.

194 On muistutettava, että käsiteltävänä olevassa asiassa tarkasteluajanjakso ulottuu vuodesta 1998 tutkimusajanjakson loppuun. Tiedoista, joita kantaja ei ole kiistänyt, ilmenee, että koko tämän ajanjakson ajan yhteisön tuotannonalan varastot kasvoivat huomattavasti.

195 Tämän osalta kantaja ei ole osoittanut, että prosenttimääränä tuotannosta ilmaistun varastoja koskevan indikaattorin parantuminen vuodesta 2000 lähtien olisi kääntänyt koko tarkasteluajanjaksona todetun negatiivisen kehityssuunnan. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 80 perustelukappaleesta ilmenee, että varastot pysyivät erittäin suurina koko tarkasteluajanjakson ajan ja ne nousivat absoluuttisesti mitattuna vuoden 2001 loppua kohden, siis samanaikaisesti tuonnin määrän kasvun kanssa, ja edustivat suhteellisesti tarkasteltuna korkeaa osuutta eli 15:tä prosenttia tuotannosta tutkimusajanjakson aikana.

196 Tämä väite on siis perusteeton.

Tuontihintojen arviointi (kolmas väite)

– Asianosaisten lausumat

197 Kantaja väittää, että kun yhteisön toimielimet katsoivat, että tuontihinnat olivat laskeneet, ne tukeutuivat tietoihin, jotka koskivat vuosia 1998, 1999 ja 2000 ja jotka

eivät olleet merkityksellisiä eivätkä luotettavia. Ainoa luotettava seikka tuontihintojen kehityssuunnan osalta oli sen mukaan se, että ne olivat nousseet 15 prosenttia vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä. Tämä nousu oli sen mukaan itse asiassa vielä merkittävämpi, koska kyseiset kaksi ajanjaksoa olivat osittain päällekkäiset.

198 Se, että tuontihintoja analysoitiin niin ikään kantajan toimittamien lukujen perusteella, ei tuo sen mukaan mitään lisää tähän. Lisäksi yhteisön toimitelimit eivät kantajan mukaan esittäneet asianomaisia tietoja asianmukaisella tavalla. Tiedot, jotka koskevat kantajan tilikausia, liitettiin kokonaisuudessaan viimeisiin kalenterivuosiin. Näin ollen hinnat, jotka koskevat tilikautta 1999/2000, joka kattaa ainoastaan kolme kuukautta vuodesta 2000, liitettiin vuoteen 2000 eikä vuoteen 1999, jonka kuluessa suurin osa tuloista saatiin.

199 Neuvosto vastaa, että kantaja toteaa virheellisesti, että tuontihintojen analyysi olisi pitänyt tehdä ajanjaksolla vuodesta 2001 tutkimusajanjaksoon eikä vahingon koko tutkimusajanjakson aikana. Sillä, että tuonin taso ei aluksi ylittänyt 1 prosentin kynnystä yhteisön markkinoista, ei neuvoston mukaan ole merkitystä.

200 Yhteisön toimitelimit ovat neuvoston mukaan myöntäneet, että Eurostatin hinnat vuosille 1998 ja 1999 eivät olleet edustavia tuonin vähäisen määrän vuoksi. Ne tekivät näin ollen riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 59 perustelukappaleessa vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisen hintakehityksen vertailun. Lisäksi ne tekivät neuvoston mukaan toisen hinta-analyysin niiden tietojen perusteella, jotka kantaja toimitti tilikautensa 1999/2000 ja tutkimusajanjakson osalta. Tulokset olivat neuvoston mukaan vertailukelpoiset.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 201 Tuontihintojen tason arviointi oli käsiteltävänä olevassa asiassa keskeinen tekijä, johon päätelmä yhteisössä sovellettujen hintojen alhaisuudesta ja näin ollen vahingon olemassaolosta perustui. Yhteisön toimielimet analysoivat tätä indikaattoria riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 58–64 perustelukappaleessa Eurostatin tietojen ja kantajan toimittamien lukujen perusteella.
- 202 Eurostatin tietojen osalta toimielimet katsoivat ensisijaisesti, että hinta oli laskenut huomattavasti eli 59 prosenttia vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson lopun välisenä aikana. Kantaja kiistää vuotta 2000 koskevien tietojen huomioon ottamisen ja väittää, että tuonti oli edelleen merkityksetöntä. Tätä väitettä tutkittiin, ja se hylättiin jo edellä 170–175 kohdassa.
- 203 Kantajan toimittamien lukujen analyysin osalta on muistutettava, että se johti tuloksiin, jotka ovat hyvin vertailukelpoisia Eurostatin tietoihin perustuvien tulosten kanssa, eli 54 prosentin hinnanlaskuun. Kantaja väittää kuitenkin, että nämä luvut esitettiin virheellisesti.
- 204 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 62 perustelukappaleessa olevasta taulukosta ilmenee, että prosenttimäärä 54 prosenttia liittyy hintojen kehitykseen kantajan kahden tilikauden välillä. Jopa olettaen, että johdanto-osan 63 perustelukappale ei ole riittävän täsmällinen, kun siinä todetaan, että tämä prosenttimäärä koskee kehitystä vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä, tämä epätasällisyys ei myöskään ole virhe. Asianomaista perustelukappaletta edeltävästä taulukosta ilmenee selvästi, että kyseessä on tilikauden 2000 ja tutkimusajanjakson välinen kehitys. Kantaja ei siis ole osoittanut, että sen toimittamat luvut olisi esitetty virheellisesti.

- 205 Lisäksi vaikka kantajan toimittamat tiedot liittyvät ajanjaksoon, joka alkoi 1.4.1999, kun taas Eurostatin tiedot koskevat 1.1.2000 alkanutta ajanjaksoa, neuvoston toteamus, jonka mukaan Eurostatin luvut ja kantajan luvut osoittavat yhdenmukaisia kehityssuuntia, ei pelkästään tämän vuoksi ole virheellinen. Kantaja ei totea, että muun alkamispäivän huomioon ottaminen sen tietojen osalta olisi voinut johtaa erilaisiin päätelmiin tuontihintojen osalta.
- 206 Näin ollen kantaja ei ole osoittanut tosiseikkoja koskevan virheen tai ilmeisen arviointivirheen olemassaoloa, kun on kyse tuontihintojen analyysistä.
- 207 Tämä väite on siis hylättävä perusteettomana.

Positiivisten ja negatiivisten kehityssuuntien arviointi (neljäs väite)

– Asianosaisten lausumat

- 208 Kantaja väittää, että perusasetuksen 8 artiklan 2 ja 5 kohdan vastaisesti yhteisön toimielimet eivät ole verranneet vahingon positiivisia ja negatiivisia indikaattoreita. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 104 ja 105 perustelukappaleessa esitetty yleisarviointi ei sen mukaan sisällä kaikkia positiivisia ja negatiivisia indikaattoreita. Kantajan mukaan neuvosto katsoi lähinnä, että tuonnin alihinnoittelu oli vaikuttanut yhteisön tuotannonalan kykyyn kerätä pääomaa, mistä oli osoituksena investointien tuoton, kannattavuuden ja kassavirran negatiivinen kehitys. Näin ollen neuvosto tukeutui kantajan mukaan yleisarvioinnissaan läheisessä yhteydessä oleviin muutama indikaattoriin ja jätti huomiotta positiiviset tekijät.

- 209 Vaikka tarkasteluajanjakso sijoittui vuodesta 1998 tutkimusajanjaksoon, toimielinten olisi kantajan mukaan pitänyt ottaa huomioon se, että vuotta 2000 edeltänyt tuonti oli ollut vähäistä. Ne eivät kuitenkaan selittäneet, miksi useat positiiviset kehityssuunnat vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä eli yhteisön tuotannon, yhteisön tuotannonalan liikevaihdon, sen markkinaosuuden ja tuottavuuden kasvu ja tuotantokustannusten samanaikainen pieneneminen kumoutuivat negatiivisilla kehityssuunnilla.
- 210 Neuvosto muistuttaa, että vahingon tutkimusta koskeva ajanjakso alkoi vuonna 1998. Näin ollen vuotta 2000 seurannutta ajanjaksoa koskevilla kehityssuunnilla, jotka kantaja mainitsee, on sen mukaan vähäinen merkitys. Yhteisön toimielimet eivät lisäksi ole sen mukaan milloinkaan kiistäneet positiivisten kehityssuuntien olemassaoloa. Niitä ei kuitenkaan voida neuvoston mukaan merkitä kirjanpitoon tai verrata negatiivisten kehityssuuntien kanssa, vaan niitä on arvioitava yleisesti käsiteltävänä olevan asian olosuhteissa.
- 211 Käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisön toimielimet päättelivät neuvoston mukaan vahingon olemassaolon sellaisten tekijöiden perusteella, jotka liittyivät tuotannonalan kykyyn kerätä pääomaa. Ne ottivat neuvoston mukaan huomioon yhtäältä yhteisön tuotannonalan hintoja, kannattavuutta ja kassavirtaa koskevan negatiivisen kehityksen, joka merkitsi investointien huomattavaa pienenemistä, ja toisaalta sen, että tämä tuotannonala ei kyennyt hyötymään kustannustensa pienenemisestä. Positiivisia kehityssuuntia, jotka liittyivät lähinnä kasvuun, pidettiin vähemmän tärkeinä yhteisön kulutuksen voimakkaan kasvun valossa. Yhteisön tuotannonalan myynnin kasvu ja kustannusten pieneneminen eivät neuvoston mukaan riittäneet kompensoimaan hintojen laskua ja näin ollen johtamaan sen kannattavuuden positiiviseen kehitykseen. Näin ollen yhteisön toimielinten oli perusteltua päätellä, että negatiiviset kehityssuunnat kumosivat positiiviset kehityssuunnat.
- 212 Eri tekijöiden painotus tässä yleisanalyysissä kuuluu neuvoston mukaan yhteisön toimielinten harkintavaltaan, eikä kantaja ole osoittanut tähän liittyvää ilmeistä virhettä.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 213 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vahinkoa tutkittaessa on otettava huomioon kaikki tekijät, joista ainoastaan yksi ei voi olla ratkaiseva peruste. Yhden tekijän positiivinen kehitys ei estä merkittävän vahingon toteamista, koska tämä toteamus perustuu eri tekijöihin, joiden huomioon ottamisesta säädetään perusasetuksessa (ks. vastaavasti asia T-51/96, *Miwon v. neuvosto*, tuomio 30.3.2000, Kok. 2000, s. II-1841, 105 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 214 Päätelmissään käsiteltävänä olevassa asiassa aiheutuneesta vahingosta neuvosto otti muun muassa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 103–105 perustelukappaleessa huomioon positiivisten kehityssuuntien olemassaolon yhteisön tuotannonalan tilanteessa. Se selitti myös syyt, joiden vuoksi muut indikaattorit, jotka kehittyivät negatiivisesti, johtivat kuitenkin merkittävään vahinkoon.
- 215 Kantaja ei ole kyseenalaistanut ensimmäistäkään tähän arviointiin liittyvää tosiseikkoja koskevaa toteamusta eikä osoittanut ilmeistä virhettä vahinkoa kuvaavien eri tekijöiden arvioinnissa. Tämän väitteen yhteydessä se kuitenkin väittää, että yhteisön toimielimet eivät tutkineet asianmukaisesti positiivisia ja negatiivisia eri indikaattoreita.
- 216 Tämän osalta on huomautettava, että vahingon yleisarvioinnin kiistämisen yhteydessä kantaja ei voi tyytyä esittämään tulkintaansa eri taloudellisista tekijöistä, vaan sen on täsmennettävä syyt, joiden vuoksi neuvoston olisi pitänyt näiden tekijöiden perusteella päätyä eri johtopäätökseen vahingon olemassaolosta (ks. vastaavasti em. asia *Miwon v. neuvosto*, tuomion 103 kohta).

- 217 Vaikka kantaja toteaa käsiteltävänä olevassa asiassa, että tietyt yhteisön tuotannon-alan tilannetta koskevat indikaattorit – muun muassa tämän tuotannonalan tuotannon, liikevaihdon, markkinaosuuden ja tuottavuuden kasvu sekä sen tuotantokustannusten aleneminen – olivat positiivisia, tämä ei yksinään osoita, että asianomaiselle tuotannonalalle ei ole aiheutunut merkittävää vahinkoa, joka muodostuu neuvoston mukaan muun muassa kannattavuuden negatiivisesta kehityksestä ja tutkimusajanjakson aikana kirjatuihin huomattavista tappioista, jotka johtivat investointien hidastumiseen.
- 218 Kantaja ei esitä väitteitä, joilla voitaisiin osoittaa, että neuvosto päätteli virheellisesti, että tuotannonalalle oli aiheutunut edellisessä kohdassa mainittua vahinkoa, kun otetaan huomioon merkityksellisten tekijöiden yleisanalyysi.
- 219 Lisäksi kantajan väitettä, joka koskee tarkasteluajanjakson alkamispäivää, tarkasteltiin ja se hylättiin jo edellä 176 ja 177 kohdassa.
- 220 Näin ollen tätä väitettä, joka koskee vahinkoa koskevien indikaattorien yleisarviointia, ei voida hyväksyä.
- 221 Kolmas kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

Ilmeistä arviointivirhettä perusasetuksen 8 artiklan 6 ja 7 kohdan soveltamisessa Taiwanista peräisin olevan tuonnin vaikutusten tutkimisessa koskeva neljäs kanneperuste

Asianosaisten lausumat

- 222 Kantaja väittää, että riidanalaisessa asetuksessa neuvosto tutki, saattoiko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtua muista tekijöistä kuin intialaistuonnista, erityisesti Taiwanista peräisin olevasta, polkumyynnillä tehdystä tuonnista, johon liittyen oli otettu käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli joulukuussa 2001.
- 223 Ennen tämän tullin käyttöön ottamista taiwanilaistuonnilla oli ollut 62 prosentin markkinaosuus ja sen keskihinta oli ollut huomattavasti alhaisempi kuin intialaistuonnin. Tutkimusajanjakson aikana tämä 27,5 prosentin hinnanero oli suurempi kuin taiwanilaisviejille Princo Corpia ja niitä viejiä lukuun ottamatta, jotka eivät tehneet yhteistyötä, asetettu polkumyyntitulli. Näin ollen kyseisenä ajanjaksona aiheutunut vahinko ei voinut kantajan mukaan johtua intialaistuonnista.
- 224 Taiwanilaistuonnin vaikutusten poissulkemiseksi neuvosto saattoi kantajan mukaan perustaa arviointinsa yksinomaan sen 3,5 kuukauden ajanjakson tutkimiseen, joka alkoi väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta ja jatkui tutkimusajanjakson loppuun. Neuvosto ei kyennyt kantajan mukaan kuitenkaan osoittamaan, että yhteisön tuotannonalaan olisi kohdistunut intialaistuonnin hintapaine tämän ajanjakson aikana. Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä taiwanilaistuonti menetti kantajan mukaan 6 prosenttia markkinaosuudestaan, kun taas yhteisön tuottajat, intialaistuottajat ja muista kolmansista maista peräisin olevat tuottajat kasvattivat markkinaosuuttaan 2 prosenttia. Tutkimusajanjakson aikana intialais-

tuonnin määrä kasvoi yksinomaan 16 187 000 yksikköä, joka oli noin 0,73 prosenttia markkinoista. Nämä seikat eivät kantajan mukaan riittäneet päätelemään siitä, että intialaistuonti saattoi yksinään aiheuttaa merkittävää vahinkoa.

- 225 Lisäksi saman ajanjakson aikana muista kolmansista maista eli Hongkongista, Sveitsistä ja Kiinasta peräisin olevan tuonnin kasvu oli kantajan mukaan suurempaa kuin intialaistuonnin kasvu, ja tällaisen tuonnin hinnat intialaishintoja alhaisemmat.
- 226 Neuvosto väittää, että riidanalaisen tuonnin ja vahingon välinen syy-yhteys on olemassa, vaikka tämä tuonti olisi osa laajempaa tekijäkokonaisuutta, jos nämä muut tekijät eivät poista syy-yhteyttä tämän tuonnin ja vahingon välillä.
- 227 Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvosto väittää katsoneensa, että taiwanilaistuonnin aiheuttama vahinko ei poistanut tätä syy-yhteyttä. Ensinnäkin intialaistuottajan markkinaosuus kasvoi yli 8 prosenttia vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä eli ennen Taiwania vastaan käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimaantuloa. Toiseksi polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen intialaistuottaja sai neuvoston mukaan osan taiwanilaisviejien menettämästä markkinaosuudesta. Kolmanneksi intialaistuonnin alhainen hinta johti siihen, että yhteisön hinnat alenivat huomattavasti.
- 228 Kantajan väite perustuu neuvoston mukaan virheellisesti tutkimusajanjakson jakamiseen kahtia eli Taiwania vastaan käyttöön otettua polkumyyntitullia edeltävään ja sen jälkeiseen aikaan. Lisäksi sen väitteillä, jotka koskevat Taiwania koskevien toimenpiteiden käyttöönoton jälkeistä ajanjaksoa, ei neuvoston mukaan ole merkitystä. Kantaja väittää neuvoston mukaan, että intialaistuonnin vaikutus rajoittui markkinaosuuden kasvuun, joka perustui tuontimäärän kasvuun 16 187 000 yksiköllä ja näin ollen yhteisön tuotannonalan tämän markkinaosuuden hypoteettiseen menetykseen. Käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä oleva vahinko ei

kuitenkaan neuvoston mukaan muodostunut markkinoiden menettämisestä vaan yhteisön tuotannonalan taloudellisista tappioista, jotka heijastuivat sen investointikykyyn. Tämän osalta 9 prosenttia markkinoista muodostaneen intialaistuonnin vuoksi tapahtuneella hintojen laskulla oli huomattava vaikutus näihin taloudellisiin tappioihin.

- 229 Mitä tulee kantajan huomautuksiin, jotka koskevat Hongkongista, Sveitsistä ja Kiinasta peräisin olevaa tuontia, sen edustama markkinaosuus oli neuvoston mukaan liian pieni, jotta se olisi vaikuttanut yhteisön hintoihin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 230 Perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdassa säädetään velvollisuudesta tutkia tunnetut tekijät, jotka samaan aikaan tuetun tuonnin kanssa aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Tällä tutkimuksella on voitava sulkea pois se, että näiden muiden tekijöiden aiheuttaman vahingon katsottaisiin johtuneen kyseessä olevasta tuonnista. Kyseisiin tekijöihin kuuluvat muun muassa sen tuonnin määrä ja hinta, jota tuki ei koske.
- 231 Käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 116 perustelukappaleesta ilmenee, että tarkasteluajanjaksona asianomainen yhteisön tuotannonala kohtasi Taiwanista peräisin olevaa tuontia, joka oli polkumyynnin kohteena ja joka aiheutti sille merkittävää vahinkoa 1997–2000. Ei sitä paitsi voitu sulkea pois sitä, että tämän tuonnin negatiiviset vaikutukset jatkuivat väliaikaisen polkumyöntullin käyttöönotosta Taiwanista peräisin olevien kirjoitettavien CD-levyjen tuonnissa 17 päivänä joulukuuta 2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2479/2001 (EYVL L 334, s. 8) vuoden 2001 joulukuussa tapahtuneeseen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamiseen saakka.

- 232 Tämän tunnetun tekijän valossa yhteisön toimielinten piti määrittäessään intialaistuonnin aiheuttamaa vahinkoa tutkia sitä, poistiko taiwanilaistuonnin vaikutus syy-yhteyden intialaistuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä (ks. vastaavasti asia T-166/94, *Koyo Seiko v. neuvosto*, tuomio 14.7.1995, Kok. 1995, s. II-2129, 81 kohta; asia T-97/95, *Sinochem v. neuvosto*, tuomio 29.1.1998, Kok. 1998, s. II-85, 98 kohta ja yhdistetyt asiat T-33/98 ja T-34/98, *Petrotub ja Republica v. neuvosto*, tuomio 15.12.1999, Kok. 1999, s. II-3837, 176 kohta).
- 233 On huomautettava, että neuvosto todellakin tutki taiwanilaistuonnin vaikutukset riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 116–118 perustelukappaleessa ja että se katsoi, että vaikka tämä tuonti vaikutti yhteisön markkinoihin tarkasteluajanjakson kuluessa, tämä vaikutus ei kuitenkaan poistanut syy-yhteyttä.
- 234 Kantaja moittii yhteisön toimielimiä siitä, että ne tekivät ilmeisen arviointivirheen tämän tutkimuksen yhteydessä.
- 235 Ensiksi on huomautettava, että kantaja esittää väitteensä tekemällä eron niiden ajanjaksojen välillä, jotka koskevat aikaa ennen ja jälkeen taiwanilaistuontiin kohdistettujen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, ja väittää siis, että yhteisön toimielinten oli tutkittava kyseistä kahta ajanjaksoa erikseen. Perusasetuksen 11 artiklan 1 kohdan mukaan määritettävä vahinko on kuitenkin vahinko, joka on aiheutunut tutkimusajanjakson aikana. Näin ollen vaikka neuvoston piti ottaa huomioon väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen tutkimusajanjakson aikana, minkä se teki muun muassa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 116 ja 117 perustelukappaleessa, sen päätelmät vahingosta ja syy-yhteydestä liittyvät perustellusti koko kyseiseen ajanjaksoon.

- 236 Seuraavaksi on kiistatonta, että taiwanilaistuonti saattoi myötävaikuttaa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon tarkastelujakson tietyssä aikana. Kantaja väittää virheellisesti, että pelkästään tämän seikan vuoksi on suljettava pois mahdollisuus siitä, että myös intialaistuonti aiheutti merkittävää vahinkoa samana ajanjaksona.
- 237 Oikeuskäytännön mukaan asianomaisen tuonnin voidaan katsoa aiheuttaneen vahingon, vaikka sen vaikutukset olisivat vain osa laajemmasta, muiden tekijöiden aiheuttamasta vahingosta (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 277/85 ja 300/85, Canon ym. v. neuvosto, tuomio 5.10.1988, Kok. 1988, s. 5731, 62 kohta). Suoralta kädeltä ei siis voida sulkea pois sitä, että vahingon aiheuttavat samanaikaisesti useat tekijät, joista kukin erikseen tarkasteltuna on merkittävän vahingon syy.
- 238 Näin ollen tärkeän ulkoisen tekijän, jollaisen taiwanilaistuonti muodosti käsiteltävänä olevassa asiassa, olemassaolo ei automaattisesti merkitse riidanalaisen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden poistumista. On kuitenkin tutkittava, saattoivatko yhteisön toimielimet todeta perustellusti, että tästä ulkoisesta tekijästä huolimatta tuettu tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa.
- 239 Kantaja toteaa tämän osalta ensiksi, että taiwanilaistuonnilla oli 62 prosentin markkinaosuus ja että sen keskihinta oli huomattavasti intialaistuonnin hintaa alhaisempi. Tämän tuonnin määrä ja hinnat huomioon ottaen intialaistuonnin ei kantajan mukaan voitu katsoa aiheuttaneen minkäänlaista vahinkoa, koska sen markkinaosuus oli vain 9 prosenttia ja sitä harjoitettiin huomattavasti korkeammin hinnoin.
- 240 Ensiksi olettaen, että kantaja vetoaa täten siihen, että sen oli mukautettava hintojaan polkumyynnin kohteena olleen taiwanilaistuonnin hintoihin, tämä seikka ei sulje pois sitä, että sen tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

- 241 Seuraavaksi on todettava, että kantaja ei kiistä sitä, että intialaistuonti muodosti merkittävän osan markkinoista, että sen hinta oli yhteisön hintoja alhaisempi ja että se kilpaili taiwanilaistuottajien kanssa. Näiden seikkojen valossa sen väite, jonka mukaan huomattavasti suuremman ja halvemmän taiwanilaistuonnin olemassaolo sulki pois sen mahdollisuuden alihinnoitteluun, on perusteeton. Suoralta kädeltä ei voida sulkea pois sitä, että merkittävä vahinko, joka muodostui yhteisön hintojen laskusta aiheutuneista tappioista, johtui eri maista peräisin olevista tuonneista, joilla oli mahdollisesti erilainen vaikutus.
- 242 Lopuksi on huomautettava, että yhteisön toimielimet selittivät syyt, joiden vuoksi jopa erittäin halvan ja määrältään suuren taiwanilaistuonnin olemassaolo ei sulkenut pois sitä, että intialaistuonti erikseen tarkasteltuna oli aiheuttanut painetta yhteisön hintoihin. Muun muassa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 117 perustelukappaleesta ilmenee, että intialaistuonti saattoi paitsi vastata taiwanilaiskilpailuun myös kasvattaa markkinaosuuttaan yli 8 prosenttia vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä ja saada osuuden taiwanilaisviejien menettämästä markkinaosuudesta vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä. Näiden seikkojen, joita kantaja ei kiistä, perusteella neuvosto saattoi päätellä perustellusti samassa perustelukappaleessa, että intialaishintojen alhainen taso vaikutti huomattavasti yhteisön hintoihin.
- 243 Kantaja väittää näin ollen virheellisesti, että taiwanilaistuonnin määrä ja hinnat huomioon ottaen kantajan tuonnista ei voida katsoa aiheutuneen minkäänlaista vahinkoa.
- 244 Kantaja väittää toiseksi, että se, että intialaistuonti kykeni saamaan samanaikaisesti yhteisön tuotannon kanssa osan taiwanilaisviejien menettämistä markkinoista väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen, ei riitä päätelmään siitä, että se vaikutti huomattavasti yhteisön markkinoihin.

- 245 Tämän osalta on todettava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 117 perustelukappaleessa esitetyt neuvoston päätelmät eivät perustu yksinomaan siihen, että intialaistuonti kykeni saamaan osan taiwanilaisviejien menettämästä markkinaosuudesta, vaan myös siihen, että se kykeni taiwanilaiskilpailua kohdatessaan saamaan huomattavan osan yhteisön markkinoista ja että sen hintojen alhaisuus vaikutti yhteisön hintoihin.
- 246 Sillä, että muut markkinaosapuolet ja muun muassa yhteisön tuottajat saivat niin ikään osan taiwanilaisviejien menettämistä markkinoista, ei voida asettaa kyseenalaiseksi neuvoston päätelmää, jonka mukaan intialaistuonti erikseen tarkasteltuna aiheutti yhteisön tuottajille merkittävää vahinkoa tutkimusajanjakson aikana.
- 247 Kaikki nämä seikat huomion ottaen on ilmeistä, että kantaja ei ole osoittanut, että yhteisön toimielimet olisivat tehneet ilmeisen arviointivirheen todetessaan, että Taiwanista peräisin oleva tuonti ei poistanut syy-yhteyttä käsiteltävänä olevassa asiassa.
- 248 Kantaja huomauttaa lisäksi, että Hongkongista, Sveitsistä ja Kiinasta peräisin olevan tuonnin samanaikainen kasvu oli suurempaa ja että tätä tuontia harjoitettiin alhaisemmin hinnoin kuin intialaistuontia.
- 249 Tämän osalta on muistutettava, että neuvoston päätelmät eivät perustu yksinomaan siihen, että intialaistuonti kykeni saamaan huomattavan osan taiwanilaisviejien menettämistä markkinaosuuksista. Kantaja myöntää joka tapauksessa, että intialaistuonnin saama osuus oli verrattavissa osuuksiin, jotka yhteisön tuottajat ja kaikki muiden kolmansien maiden tuottajat saivat.

250 Lisäksi vaikka kantajan huomautusta olisi tulkittava siten, että sen mukaan toimielimet eivät tutkineet riittävästi Hongkongista, Sveitsistä ja Kiinasta peräisin olevan tuonnin vaikutuksia, myöskään tällainen väite ei voi menestyä. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 121 perustelukappaleesta, jota kantaja ei ole kiistänyt, ilmenee itse asiassa, että Intiasta peräisin oleva tuonti oli 5–6 kertaa määrällisesti suurempaa kuin tuonti kustakin kyseessä olevista kolmesta maasta ja että näillä kolmella oli kullakin erikseen 2 prosentin markkinaosuus tutkimusajanjakson aikana, kun taas intialaistuottajan osuus oli 9 prosenttia. Neuvosto saattoi siis joka tapauksessa katsoa, että tuonti näistä kolmansista maista ei ollut riittävän merkittävää syy-yhteyden poistamiseksi käsiteltävänä olevassa asiassa.

251 Neljättä kanneperustetta ei näin ollen voida hyväksyä.

Perusasetuksen 8 artiklan 6 ja 7 kohdan rikkomista patenttien haltijan kilpailua rajoittavan käyttäytymisen vaikutusten tutkimisessa koskeva viides kanneperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

252 Kantaja toteaa, että hallinnollisessa menettelyssä yhteisön tuotannonala väitti, että CD-R-levyjä koskevien patenttien haltija väärinkäytti määräävää markkina-asemaansa vaatimalla liian suuria rojalteja. Kun yhteisön toimielimet jättivät tämän väitteen huomiotta riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 135 perustelukappaleessa ainoastaan siksi, että kilpailuviranomaiset eivät olleet vahvistaneet sitä virallisella päätöksellä, ne rikkovat kantajan mukaan perusasetuksen 8 artiklan 6 ja 7 kohtaa sellaisena kuin niitä on tulkittu asiassa C-358/89, Extramet Industrie vastaan neuvosto, tuomio 11.6.1992 (Kok. 1992, s. I-3813) ja asiassa T-58/99, Mukand ym. vastaan neuvosto, tuomio 19.9.2001 (Kok. 2001, s. II-2521).

- 253 Kantajan mukaan komissio tiesi tästä määrävän markkina-aseman väärinkäyttöä koskevasta väitteestä, sillä kuten sen 3.8.2003 päivätystä lehdistötiedotteesta ilmenee, riidanalaisen asetuksen antamishetkellä kilpailusääntöjen tätä rikkomista koskeva tutkimus oli loppuvaiheessaan.
- 254 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 134 perustelukappaleessa tehty rojaltien vaikutusten arviointi ei kantajan mukaan riitä väitetyn määrävän markkina-aseman väärinkäytön vaikutusten ja erityisesti liian suurien rojaltien vaikutusten poissulkemiseen. Ensinnäkään sillä, että intialaisviejälle olisi myös voinut aiheutua vahinkoa liian suurten rojaltien vuoksi, ei kantajan mukaan ole merkitystä, kun on kyse yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arvioimisesta. Toiseksi vaikka yhteisön tuotannonala oli kannattavimmillaan vuonna 1999, jolloin rojalteja jo käytettiin, tämä ei sulje pois sitä, että nämä rojalit myötävaikuttivat vahinkoon tutkimusajanjakson aikana. Kolmanneksi neuvoston huomautus, jonka mukaan paine hinnanalennuksiin esti yhteisön tuotannonalaa siirtämästä rojalitkustannuksia kuluttajille, on kantajan mukaan merkityksetön. Yhteisön toimielinten olisi kantajan mukaan pitänyt tutkia, olisiko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut edelleen vahinkoa ilman liian suuria rojalteja. Lisäksi jos yhteisön tuotannonalan kustannukset olivat keinotekoisesti korkeat liian suurten rojaltien vuoksi, alihinnoittelua koskeva analyysi ei kantajan mukaan ollut käsiteltävänä olevassa asiassa oikea.
- 255 Neuvosto väittää tutkineensa yksityiskohtaisesti rojaltien vaikutusta ja näin ollen väitettyä kilpailunvastaista käyttäytymistä riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 134 ja 135 perustelukappaleessa, vaikka tällaista käyttäytymistä ei ole milloinkaan vahvistettu. Kantajan väite, jonka mukaan neuvosto jätti tämän seikan huomiotta virallisen päätöksen puuttumisen vuoksi, perustuu siis neuvoston mukaan riidanalaisen asetuksen virheelliseen tulkintaan.
- 256 Kilpailunvastaista käyttäytymistä koskevat väitteet koskivat neuvoston mukaan rojaltien vahvistamista. Koska sekä yhteisön tuottajat että intialaistuottajat maksoivat näitä rojalteja, niiden maksaminen ei neuvoston mukaan voi selittää hinnaneroa. Lisäksi yhteisön tuotannonalan piti maksaa rojalteja sekä vuonna 1999,

jolloin se oli kannattavimmillaan, että vuonna 2000 ja tutkimusajanjakson aikana, jolloin se oli kannattamaton. Näin ollen toisin kuin kantaja väittää, kysymys siitä, aiheutuiko yhteisön tuotannonalalle vahinkoa väitetysti liian suurten rojaltien vuoksi, on neuvoston mukaan merkityksetön syy-yhteyden arvioimiseksi käsiteltävänä olevassa asiassa, koska olisi ollut mahdotonta, että yksi ainoa kustannustekijä, joka oli sama kaikille markkinaosapuolille, olisi voinut poistaa tämän syy-yhteyden. Neuvosto väittää kuitenkin selittäneensä johdanto-osan 135 perustelukappaleessa, että väitettä kilpailunvastaisesta käyttäytymisestä ei ollut vahvistettu virallisella päätöksellä.

- 257 Neuvosto huomauttaa, että käsiteltävänä olevan asian olosuhteet eroavat olosuhteista edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto annetussa tuomiossa. Tässä kyseessä olevaan käyttäytymiseen liittyviä tosiseikkoja ei neuvoston mukaan ole missään vaiheessa näytetty toteen, väitetyn käyttäytymisen ja kyseessä olevan tavarann hinnan välillä ei ole automaattista yhteyttä ja tämä käyttäytyminen vaikuttaa neuvoston mukaan myös asianomaiseen viejään.
- 258 Vastauskirjelmään liitetyn komission lehdistötiedotteen osalta neuvosto huomauttaa, että kantaja ei ole selittänyt, miksi se ei esittänyt sitä kannekirjelmän yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseisessä lehdistötiedotteessa mainitaan lisäksi neuvoston mukaan kirjoitetut CD-levyt eikä CD-R-levyjä, eikä se sitä paitsi koske määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä eikä liian suurten rojaltien maksamista, joihin kantaja vetoaa.
- 259 CECMA väittää, että toimielinten ei ollut tutkittava asianomaista väitettä perusasetuksen 8 artiklan 7 kohdan nojalla. Yhtäältä väitetty käyttäytyminen vaikuttaa sen mukaan samalla tavalla sekä yhteisön tuottajiin että muihin kuin yhteisön tuottajiin. Se ei siis vaikuta kolmansien maiden ja yhteisön tuottajien väliseen kilpailuun. Toisaalta väitetty kilpailunvastainen käyttäytyminen ei sen mukaan ole tunnettu tekijä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 260 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön toimielinten on vahinkoa määrittäessään tutkittava, johtuuko vahinko, johon ne aikovat perustaa päätelmänsä, tosiasiallisesti polkumyynnillä tapahtuneesta tai tuetusta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muiden tekijöiden aiheuttama vahinko ja erityisesti vahinko, jonka syynä on yhteisön tuottajien kilpailunvastainen toiminta (em. asia *Extramet Industrie v. neuvosto*, tuomion 16 kohta ja em. asia *Mukand ym. v. neuvosto*, tuomion 39 ja 40 kohta).
- 261 Käsiteltävänä olevassa asiassa asiakirja-aineistosta ilmenee, että kantelun tehnyt yhteisön tuotannonala esitti 7.1.2003 päivätyssä kirjelmässä, että eräs CD-R-levyjä koskevien patenttien haltijayhtiö väärinkäytti määräävää markkina-asemaansa vaatimalla liian suuria rojalteja ja että eurooppalaistuottaja oli vetäytynyt markkinoilta riidellyään tämän yhtiön kanssa. Tuotannonala esitti tämä huomautuksen kantajan sen väitteen kumoamiseksi, jonka mukaan perusasetuksen 10 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu tuen taso valitukselle oli laskenut sen kynnyksen alle, jota edellytetään menettelyn jatkamiseksi. Kantaja esitti saman huomautuksen tutkimuksen kuluessa väittäen, että väitetyt kilpailunvastaisen käyttäytymisen, joka muodostui liian suurien rojalteiden vahvistamisesta, vaikutukset olivat tekijä, jota oli tutkittava vahingon määrittämisen yhteydessä.
- 262 Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja väittää, että neuvosto jätti tutkimatta tämän tekijän ja tyytyi toteamaan riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 135 perustelukappaleessa, että asianomaista väitettä ei ollut vahvistettu virallisella päätöksellä, joka perustuu kilpailuviranomaisten tutkimukseen.
- 263 Tämän osalta on huomautettava, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 135 perustelukappaleesta ei ilmene, että yhteisön toimielimet olisivat todella tutkineet kysymyksen siitä, aiheutuiko vahinko, johon ne perustivat päätelmänsä, väitetyistä kilpailunvastaisesta käyttäytymisestä.

- 264 Vaikka tämä perustelukappale ei siis riitä kantajan mainitseman tekijän vaikutusten poissulkemiseen, on huomautettava, että kysymystä siitä, jättikö neuvosto ottamatta huomioon kyseiset vaikutukset, on kuitenkin tutkittava viittaamalla riidanalaisessa asetuksessa tehtyyn päättelyyn kokonaisuudessaan (ks. vastaavasti em. asia Koyo Seiko v. neuvosto, tuomion 79 kohta).
- 265 Neuvosto väittää ottaneensa tämän tekijän huomioon riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 134 perustelukappaleessa. Kyseisestä perustelukappaleesta ilmenee, että neuvosto tutki yleisesti patenteihin perustuvien rojaltien maksamisen vaikutuksia, kun se totesi, että tämä tekijä ei poistanut syy-yhteyttä käsiteltävänä olevassa asiassa. Neuvosto väittää, että tällä toteamuksella se vastasi niin ikään väitteeseen, jonka mukaan nämä rojalit olivat liian suuria ja merkitsivät kilpailunvastaista käyttäytymistä.
- 266 Tämän osalta on todettava, että vaikka johdanto-osan 134 ja 135 perustelukappale ovat eri alaotsikoiden – eli ”Rojalit” ja ”Muut tekijät” – alla, asianosaisten väitteistä ilmenee, että kumpikin koskee kuitenkin asian samaa, rojaltien maksamista koskevaa seikkaa. Lisäksi nämä kaksi perustelukappaletta seuraavat toisiaan, joten riidanalaisen asetuksen rakenne edellyttää, että niitä tarkastellaan yhdessä.
- 267 On siis otettava huomioon toteamukset, jotka esitetään johdanto-osan 134 perustelukappaleessa, sen tutkimiseksi, jättikö neuvosto huomiotta mahdollisen vahingon, joka perustui kantajan mainitsemaan kilpailunvastaaiseen käyttäytymiseen.
- 268 Kantaja kiistää ensiksi kyseisten toteamusten merkityksen ja väittää, että toimielinten olisi pitänyt arvioida rojaltien vaikutuksia tarkasti päätelläkseen, että yhteisön tuotannonalalle olisi aiheutunut vahinkoa jopa ilman liian suuria rojalteja.

- 269 Tämän osalta on todettava, että jotta yhteisön toimielimet voivat jättää huomiotta ulkoisen tekijän vaikutukset, niiden on tutkittava, ovatko kyseiset vaikutukset voineet poistaa syy-yhteyden asianomaisen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä (ks. edellä 232 kohta). Tämä tutkimus ei välttämättä merkitse asianomaisen tekijän tarkkojen vaikutusten määrittämistä. Riittää, että yhteisön toimielimet toteavat, että tällaisesta ulkoisesta tekijästä huolimatta asianomaisen tuonnin aiheuttama vahinko oli merkittävä.
- 270 Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvosto totesi, että intialaistuonti oli aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle merkittävää vahinkoa, joka johtui muun muassa yhteisön hintojen laskemisesta. Se selittää, että vaikka rojalit olivat vaikuttaneet negatiivisesti yhteisön tuotannonalan voittoihin, tämä tekijä, joka vaikutti kaikkiin tuottajiin markkinoilla, esiintyi jo vuonna 1999 ennen kuin tuonti oli merkittävää. Tämän tekijän ei siis voida katsoa aiheuttaneen yhteisön tuottajien tilanteen negatiivista kehitystä vuodesta 1999 lähtien. Näiden seikkojen valossa neuvoston ei ollut kohtuutonta katsoa, että rojaltien maksaminen ei voinut vaikuttaa tuetun tuonnin aiheuttamaan vahinkoon.
- 271 Neuvosto väittää perustellusti, että sen kysymyksen tutkiminen, olivatko rojalit liian suuret patentinhaltijan kilpailunvastaisen käyttäytymisen vuoksi, ei voi missään tapauksessa johtaa edellisessä kohdassa esitetyn päätelmän kyseenalaistamiseen.
- 272 On myös huomattava, että erona tilanteisiin, joista oli kyse edellä mainituissa asioissa Extramet Industrie vastaan neuvosto ja Mukand ym. vastaan neuvosto annetuissa tuomioissa, tässä väitetty kilpailunvastainen käyttäytyminen ei johdu yhteisön tuottajien käyttäytymisestä. Tämän tekijän vaikutusten arvioimiseksi käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisön toimielinten ei siis tarvinnut tutkia, oliko yhteisön tuotannonala itse myötävaikuttanut aiheutuneeseen vahinkoon.

- 273 Kantaja väittää toiseksi edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto annettuun tuomioon viitaten, että hintojen laskemisen perusteella määritettyä vahinkoa ei arvioitu asianmukaisesti, jos yhteisön hinnat olivat keinotekoisesti korkeat liian suurten rojaltien vuoksi.
- 274 On muistutettava, että edellä mainitussa asiassa Mukand ym. vastaan neuvosto annetun tuomion taustalla ollut tilanne koski käyttäytymistä, joka vaikutti yhteisön hintoihin mutta ei tuontihintoihin. Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvosto kuitenkin totesi, että kaikkien tuottajien, kantaja mukaan lukien, oli maksettava asianomaisia rojalteja. Kantaja ei ole kiistänyt tätä tosiseikkaa.
- 275 Näin ollen neuvosto saattoi katsoa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 134 perustelukappaleessa, että asianomainen ulkoinen tekijä ei voinut selittää eroa yhteisön hintojen ja intialaishintojen välillä ja että näin ollen se ei vaikuttanut alihinnoittelun tason laskemiseksi huomioon otettuihin seikkoihin. Jopa olettaen, että rojalit olivat liian suuret kilpailunvastaisen käyttäytymisen vuoksi, tämä tekijä ei voi vaikuttaa tähän arviointiin.
- 276 Näiden seikkojen valossa on katsottava, että kantaja ei ole osoittanut, että neuvosto olisi jättänyt huomiotta vahinkoa arvioidessaan vaikutukset, jotka perustuvat väitettyyn kilpailunvastaiseen käyttäytymiseen.
- 277 Tässä tilanteessa ei ole tarpeen lausua kantajan vastauksessa esittämän tosiseikan eli komission 3.8.2003 päivätyn lehdistötiedotteen, jossa viitataan tutkimukseen, joka koski EY 81 ja EY 82 artiklan soveltamista tietäntyyppisiä CD-levyjä koskevia patenteja koskevaan vakiosopimukseen, tutkittavaksi ottamisesta. Kantajan väitteistä ilmenee, että tämä seikka esitettiin kantajan sen väitteen tukemiseksi, jonka mukaan asianomainen tekijä oli yhteisön toimielinten tiedossa. Se ei puolestaan ole selittänyt, miten kyseinen lehdistötiedote saattoi tukea väitettä, jonka mukaan tämä tekijä poisti syy-yhteyden käsiteltävänä olevassa asiassa.

278 Viidettä kanneperustetta ei näin ollen voida hyväksyä.

279 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kanne on hylättävä kokonaisuudessaan. Ei näin ollen ole tarpeen lausua neuvoston toissijaisesti esittämistä vaatimuksista.

Oikeudenkäyntikulut

280 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

281 Komissio vastaa työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti omista oikeudenkäyntikuluistaan.

282 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä, että muiden väliintulijoiden kuin jäsenvaltioiden ja toimielinten on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan. Kun otetaan erityisesti huomioon, että CECMAN, joka on asiassa väliintulijana asianomaisen yhteisön tuotannonalan etuja puolustavana yhdistyksenä, huomautuksilla ei käsiteltävänä olevassa asiassa lisätty ratkaisevia seikkoja neuvoston väitteisiin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kohtuulliseksi, että tämä vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Väliintulijat vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Legal

Lindh

Vadapalas

Julistettiin Luxemburgissa 4 päivänä lokakuuta 2006.

E. Coulon

kirjaaja

H. Legal

jaoston puheenjohtaja

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt	II - 3920
Asian tausta	II - 3924
Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset	II - 3926
Oikeudellinen arviointi	II - 3928
Perusasetuksen 5 artiklan, 7 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 1 kohdan rikkomista ja ilmeistä arviointivirhettä käyttöömaisuuden tavanomaisen poistoajan arvioinnissa koskeva ensimmäinen kanneperuste	II - 3929
Alustavia huomautuksia	II - 3929
Poistoaikaa koskevien seikkojen arviointi (ensimmäinen osa)	II - 3930
– Asianosaisten lausumat	II - 3930
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3932
Omaisuuuden luokittelu muoteiksi ja kantajan kirjanpitoaineistoon perustuvien tietojen huomiotta jättäminen (toisen osan ensimmäinen ja toinen väite)	II - 3937
– Asianosaisten lausumat	II - 3937
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3939
Kantajan kannattavuuden ja investointien huomioon ottaminen (toisen osan kolmas väite)	II - 3943
– Asianosaisten lausumat	II - 3943
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3944
Degressiivisen poistomenetelmän käyttäminen (toisen osan neljäs väite)	II - 3947
– Asianosaisten lausumat	II - 3947
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3948
Laskelmien väitetty mielivaltaisuus (toisen osan viides väite)	II - 3950
– Asianosaisten lausumat	II - 3950
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3951
	II - 3993

Puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja perustelujen puuttumista omaisuuden tavanomaisen poistoajan arvioinnissa koskeva toinen kanneperuste	II - 3952
Asianosaisten lausumat	II - 3952
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3954
Ilmeistä arviointivirhettä ja perusasetuksen 8 artiklan 2 ja 6 kohdan rikkomista vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevien seikkojen määrittämisen tutkinnassa koskeva kolmas kanneperuste	II - 3957
Alustavia huomautuksia	II - 3957
Käytetty menetelmä taloudellisten kehityssuuntien vertailemiseksi (ensimmäinen väite)	II - 3958
– Asianosaisten lausumat	II - 3958
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3962
Varastojen suuruutta koskeva arviointi (toinen väite)	II - 3969
– Asianosaisten lausumat	II - 3969
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3969
Tuontihintojen arviointi (kolmas väite)	II - 3970
– Asianosaisten lausumat	II - 3970
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3972
Positiivisten ja negatiivisten kehityssuuntien arviointi (neljäs väite)	II - 3973
– Asianosaisten lausumat	II - 3973
– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3975
Ilmeistä arviointivirhettä perusasetuksen 8 artiklan 6 ja 7 kohdan soveltamisessa Taiwanista peräisin olevan tuonnin vaikutusten tutkimisessä koskeva neljäs kanneperuste	II - 3977
Asianosaisten lausumat	II - 3977
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3979
Perusasetuksen 8 artiklan 6 ja 7 kohdan rikkomista patenttien haltijan kilpailua rajoittavan käyttäytymisen vaikutusten tutkimisessä koskeva viides kanneperuste ...	II - 3984
Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat	II - 3984
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3987
Oikeudenkäyntikulut	II - 3991